

FF-005

Any I

Num. II

SUMARI

La joia completa.- Les històries
d' "INFANTS": Els càntings de Gedeó,
per Maria Teresa.- El Catecisme amb
moviments: El nostre pa, (Dibuixos
de Lluís Saumells).- Les enquestes
d' "INFANTS": La festa de Pasqua al
Casal, per Isidre Badia (11 anys).-
Pentecosta ventosa, poemet musicat
per Salvador Ritort, pvre.- Petits
poemes per als infants de la Doc-
trina: "Moreneta", per Mn. Melen-
dres, pvre. (dibuix de *Sàxia*).
Labors catequístiques: Gira de llen-
çol per a bres, per Maria del Carme
Felip.- "En Joan Petit i en Joan
Gros", rondalla popular, per++
Pipinel-la.- Cle! Cle! Cle!+
Creació del Casal Ca-+
tequístic, text i il-
lustracions d'en++
Francesc Mon-++
taner (10 anys)+
Noticiari in-
fantil de la
Parròquia

INFANTS

Any I

Num. II

SUMARI

La joia completa.- Les històries
d' "INFANTS": Els càntings de Gedeó,
per Maria Teresa.- El Catecisme amb
moviments: El nostre pa, (Dibuixos
de Lluís Saumells).- Les enquestes
d' "INFANTS": La festa de Pasqua al
Casal, per Isidre Badia (11 anys).-
Pentecosta ventosa, poemeta musicat
per Salvador Ritort, pvre...- Petits
poemes per als infants de la Doc-
trina: "Moreneta", per Mn. Melen-
dres, pvre. (dibuix de *Sàxia*).-
Labors catequístiques: Gira de llen-
çol per a bres, per Maria del Carme
Felip.- "En Joan Petit i en Joan
Gros", rondalla popular, per++
Pipinel-la.- Cle! Cle! Cle!+
Creació del Casal Ca-+
tequístic, text i il-
lustracions d'en++
Francesc Mon-++
taner (10 anys)+
Noticiari in-
fantil de la
Parròquia

RELOTGERIA
PLATERIA
JOIERIA

RICAU

Baixada de Misericòrdia
nº 14

TARRAGONA

JOIERIA, PLATERIA, BISUTERIA
RELOTGERIA, ORFEBRERIA

Objectes propis per a regals

ELLOUVRE

Carrer de la Unió-2

TARRAGONA

CREU, MALALT, EL MEU CONSELL
NO HI HA RES COM EL

MOSTELLE

SUC DE RAIM

SENSE

FERMEN-

TAR

Les ondulacions més belles
les fa el PERRUQUER CASELLAS

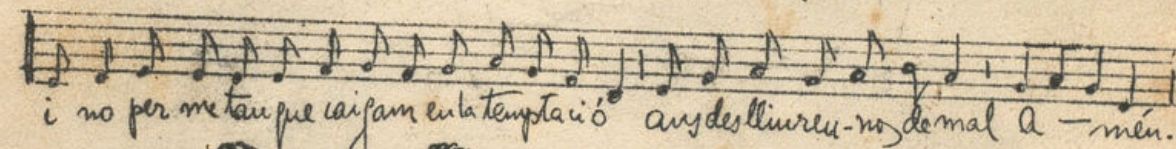
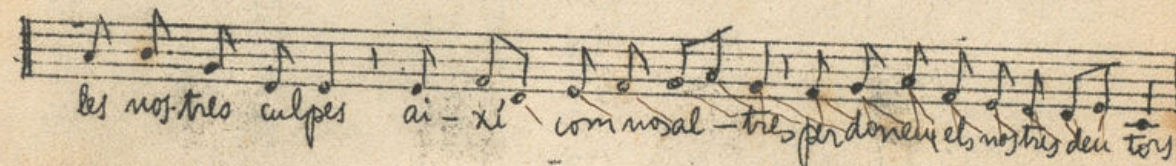
Els malalts es guariran
amb la FARMACIA BERTRAN

Vinga greix! Fora marfugues!
compreu pa a la FLECA
ESPLUGAS.

Per vestits fets i per fer
aneu a CASA MALE

EL CISCNE AMB MOVIMENTS

-El nostre pa

petes. Després, vinga repartir co-
de puny i de ganivet. Quina mata-
dissa!

Els madianites, trencat el més bo-
del son, amb el surt al cor, pegaven a
tort i a dret i no n'encertaven ni
una. -Bona l'hem feta, pensaven, esba-
laïts: Ara sí que hem begut oli. I prou que n'havien be-
gut! Aviat, es pot dir, que no en quedaren ni per llavor...

Res per Déu no és impossible. Tot és planer per aquells
que l'estimen. Si tan sovint ens neguitegem i tenim por,
és perquè no hi veiem més enllà del nas.

Avui els enemics de Déu i enemics nostres, ens fan la
guerra. Amb el cantiret buit de males passions i abrandat
amb la teia encesa de l'amor, junt amb el claríssim trom-
peteig de les bones obres, no temem: la lluita serà afer-
rissada. Aquell, però, que trabuca del setial els dolents
i poderosos i enlaira els petits i bons, escoltarà el preo-
de les nostres ànimes.

Que us digneu humiliar els enemics de l'Església santa,
us supliquem, Senyor!

Maria Teresa

(Dibuixos de Matilde Simó)

Els càntirs de Gedeó

El poble d'Israel i els madianites estaven a punt de
fer la guerra. Ja sabien que els israelites eren el poble
de Déu, els madianites eren dolents. I com a dolents que
eren, no miraven prim en les garrotades i a fer carnis-
seria. No! Haverse-les d'heure amb gent d'aquesta mena,
quina por! Vet ací que un dia, els israelites, veieren
que l'enemic s'acostava. Aleshores s'aplegaren en un gran
exèrcit.

Gedeó, que els manava, era amic de Déu. Déu li parlava,
i aquesta vegada li digué: -"La gent que és amb tu, es
massa nombrosa. Fes tornar enrera tots els porucs". I
se n'anaren enrera vuit mil homes i en restaren vuit
mil.

I altra vegada digué Déu a Gedeó: -"Encara hi ha massa
gent. Fes baixar el poble vora l'aigua i posa a part el
qui llepi l'aigua amb la llengua, com el ca, i igualment
el qui s'agenollarà sobre el seu genoll per a beure".
Tres-cents lleparen l'aigua i només tres-cents deixà
Déu en l'exèrcit de Gedeó.

I senblaven quatre formi-
gues davant els de Madian,
que eren com a llagostes en
gran munió damunt la terra
i com a grans d'arena a la
vora de la mar.

I aquells tres-cents homes
tots valents, amaniren els es-
tris de batalla. Amb una mà
agafaren un càntir buit amb
una teia encesa dins. A
l'altre mà portaven una
trompeta.

I ara, fixeu-vos-hi bé. A
mitja nit es llençaren da-
munt del campament madianita
Esclafaren els càntirs amb
gran terrabastall, i tot bran-
dint les teies enceses, llençaren
a l'aire el so baladrer de les trom-

L'ALEGRIA COMPLETA

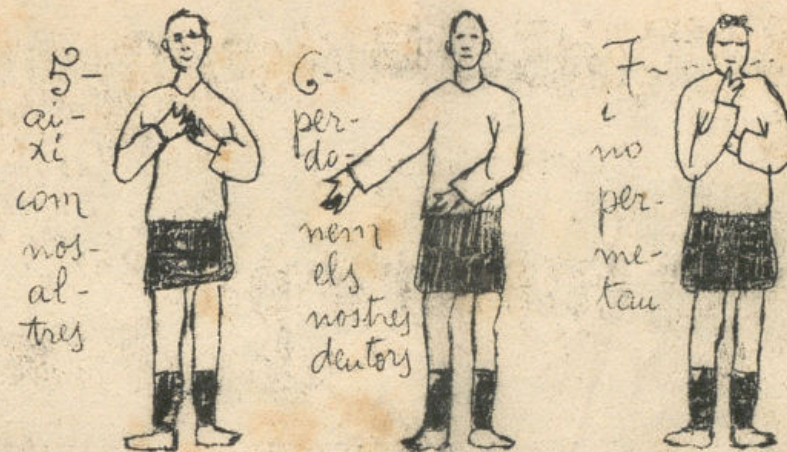
L'altre dia, des d'ací cantàvem al-leluia perquè el bon Jesús havia ressucitat. En la Dominica V després de Pasqua, el bon Jesús diu: --Demaneu i obtindreu i el vostre goig serà complet.--

Infants! El bon Jesús desitja que els nens sempre estiguin contents; però això els vol sempre al seu costat, perquè el bon Jesús és la resurrecció i la vida. I la vida i la resurrecció són coses ben alegres.

Per tant, nens, com més units estarem amb Jesús, més vida tindrem en la nostra ànima, això és, més gràcia del bon Jesús i també més alegria.

La gràcia plantarà arrels dintre la nostra ànima i florirà dalt del cel, on estarem també units amb Jesús, perquè Ell és també la nostra resurrecció i llavors sí que el nostre goig serà complet.

Perquè el nostre cor dringui com un cascavell, demanem, infants, la gràcia i la glòria del cel.

Saumells

L NOSTRE PA. = Fig. 1) -- Amb la mà dreta fa senyal de menjar. = Fig. 2) -- Amb els dits fa el compte de la vella. = Fig. 3) -- Para la dreta. = Fig. 4) -- Pa la creu com per absoldre. = Fig. 5) -- Les dues mans sobre el pit. = Fig. 6) -- Amb les mans fa un gest com de *Ja t'ho dono*. = Fig. 7) -- Pa que no amb l'índex de la dreta. = Fig. 8) -- S'inclina un xic i deixa caure les mans com aplomades. = Fig. 9) -- Amb la dreta, com si es fes brumir una cosa a l'orella. El cap un xic decantat. = Fig. 10) -- Tomba el cap a la dreta i amb les mans baixes a l'esquerra, fa gest de refus. = Fig. 11) -- Mans juntes davant el pit.

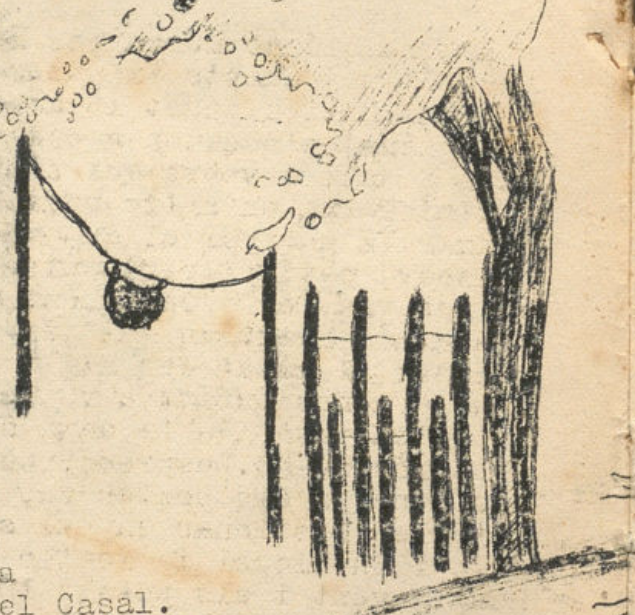
Les enquestes als infants

LA FESTA DE PASQUA al Casal

Diumenge.

Són les tres de la tarda. Demano permís als meus pares per anar al Casal. Me'l donen i me'n vaig. Arribo al Casal. Jugaven a pilota. Em deixen jugar. I després arriben uns quants joves catequistes i el senyor Montgüi ens diu que podem jugar a pilota i comencem a plantar dos pals per a trencar l'olla.

Mentrestant, Mn. Noguera va cridar uns quants nens per a treure els bancs de dintre el Casal. Els treuen i els posen per tot el voltant del camp. Comencen a arribar persones. Venen les nenes del seu camp i ens fan asseure als bancs i cadires. Trien uns quants nens per anar a rebre els nanos i els Nanos aguaiten pel balcó del Casal. Baixen i comencem a marxar: la Comissió al davant i els Nanos al darrere. Donen la volta al camp i s'asseuen. Retraten els Nanos amb tots els joves i senyoretes i Mn. Melendres i Mn. Cartañá. Els Nanos donen la volta i ballen el "tango blanco". S'asseuen i comencen a trencar l'olla, els nens.

N'hi va haver un que es diu Delatas que amb un cop de bastó pel darrera hi va fer un forat i es va veure aguitar una polleta i tothom reia. L'olla la va trencar una xiqueta. Va caure la bestiola i tothom darrera d'ella i vinga riure fins que la van agafar.

Després Mn. Noguera va cridar els equips que havien de fer proves de resistència i va guanyar l'equip que manava Casanova el gran.

Repartició de mones per les senyoretes i Mn. Cartañá. Després, uns quants traguets de vi i una taronja a tots els qui havien pagat 15 cms. Després, Blasco i Julian (dos nens) s'asseuen a dues cadires amb els ulls tapats i dali a veure qui s'embruta més amb la xacolata cuita! Torna un altre equip a fer el mateix que el primer. Va guanyar el que manava Casanova petit. Després unes xiquetes van fer a veure qui es menja més aviat un fil per a arribar al ralet del mig i unes altres nenes bufant a veure qui s'embruta més la cara de farina més aviat. Després treuen els bancs i els porten cap als titelles. Les nenes cap al seu camp i Mn. Miquel fa rotllo de nens i gent i els posava 10 cms. al front i qui els feia anar del front a la boca, se'ls quedava. Toca la campana, formen files i cap als titelles falta gent.

Els titelles varen ser molt bonics. També va sortir el Banyeta o Barrabàs que temptava dos lladres per a robar un pagès.

La festada en va agradar molt, molt, però allò que es diu moltíssim.

Sense res més a participar-los, es despedeix

I. Badia

Pentecosta ventosa

Lletra de Mn. Melendres.

Música de Mn. Ritort

Sois
El vent tot hord o-ber, No o-inquines co-tas

Grand
pp

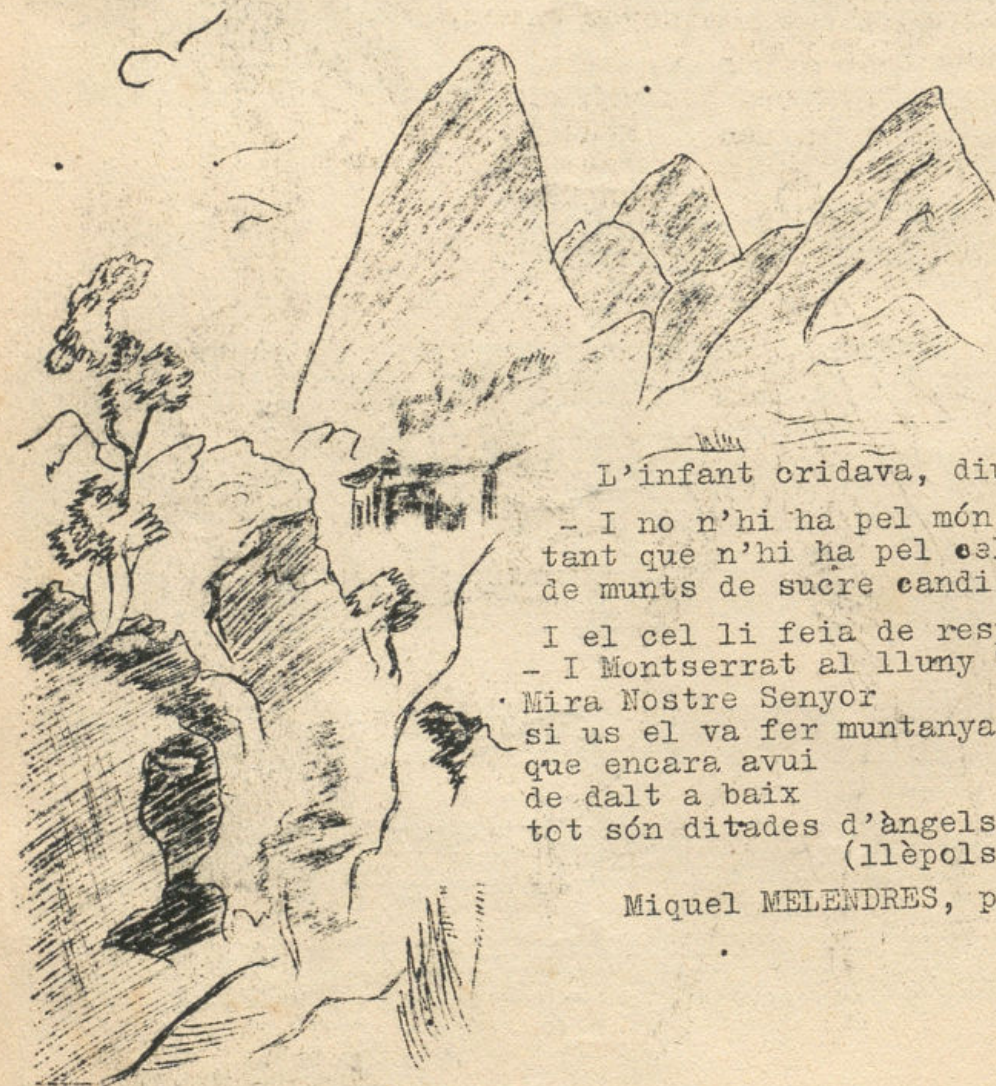
sa-des com sassa for-qu-da-ment to-tes les portes de ca - - - sa

Ai-xi l'Es-pe-rit de Déu no vol ni for-colls ni tan - - - qués.

creixent

Salvador Ritort

PETITS POEMES PER ALS INFANTS
de la DOCTRINA

L'infant cridava, diu:
- I no n'hi ha pel món,
tant que n'hi ha pel cel
de munts de sucre candi? -
I el cel li feia de resposta
- I Montserrat al llumy?
Mira Nostre Senyor
si us el va fer muntanya dolça
que encara avui
de dalt a baix
tot són ditades d'àngels
(llèpols.-

Miquel MELENDRES, prre.

MONT
SER-
TAT
AL
LLUMY

LABORS CATEQUÍSTIQUES

GIRA DE LLENÇOL per a LLITET.

Volem que els nostres in-
fants de cases bones, puguin tenir en
la cambra, en els ves-
tits i en totes les seves coses,
vestigis del CATECISME.

L'altre dia publicavem
un davantalet per a nena. Avui pu-
bliquem un di buix per a
gira de llençol.

- La gira sencera
pliada, pot fer-
amb
fals. -

i una figura am-
se amb brodat.
cordó

en Joan petit i en Joan gros

Diuen que una vegada hi havia en un poblet, un homenet petit, que es deia Joan Petit, i que de tan menut semblava un misto. Duia un vestit blanc i una gorreta vermella: el ble encerat i el sobre, com si diguéssim.

I diuen encara, (que la gent és molt xerraire) que en aquell poble hi havia també un home molt respectable per la seva còrpora, que es deia, o li deien, En Joan Gros.

En Joan Petit era viu com un esquiol.

En Joan Gros era talòs com un mussol.

I eus ací que un dia, En Joan Petit en volgué jugar una de ferma a En Joan Gros. Va anar a la fonda -si i aquella casa s'en pogué dir fonda- i digué al mosso que li fes un dinar suculentíssim per a ell i per a En Gros. I en acabar de dir-li això li pagà les endoles corresponents, a la bestreta. Després, anà a trobar En Joan Gros, i li digué:

-Ola, company! Avui tens plat a la fonda amb mi, si et plau.

-Això rai, de plaure'm accepto!

I a les dotze ja s'atipaven com a lladres de camí ral.

Es clar! Després de menjar s'ha de pagar! Com que En Joan Petit, però, ja havia pagat bitllo, bitllo, no fou necessari. Tot preparat per a fer negoci, va dir a En Joan Gros:

-Veus? Ara marxarem sense pagar, només d'ensenyar aquesta gorreta.

(Seguirà)

PEPINEL-LA

Deia el mestre i deia bé:
-El món és rodó i rodola.-
I en Pep feia: -No pot ser,
perquè això fóra una bola!-

	C O P A
123456	nom d'home.
1235	nom familiar.
62	nota musical.
12	part del cos.
42	animal.
4212	part del cos.

ENDEVINALLES

1-Quina és la ciutat de quatre lletres que, llegida al revés, dona el nom d'una virtut necessària per a anar al cel?

2- Trobar cinc noms de persones que intervingueren el Darrer Sopar de Nostre Senyor, començats amb J?

COSES DE L'ESGLÉSIA

C-----r A---r O---e C-----i,
S-----i S-----a C----ll.
T---a.

REDOLINS INCOMPLETS

1-Com podré sentir basarda
si tinc

2- No hi ha res al món millor
que estimar

3-Per ser bo, infant, tots els dies
resa tres

NOTA: Serà premiat el nen o nena que primer enviï totes les solucions encertades a la Redacció d'"INFANTS".

CREACIÓ - DEL CASAL - CATÈQUÍSTIC

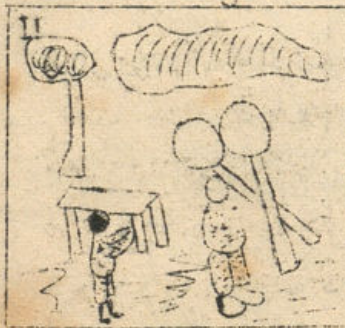

Peixos
(10 anys)

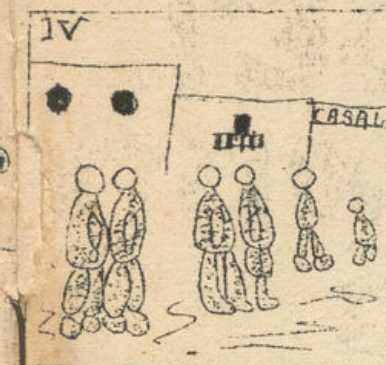
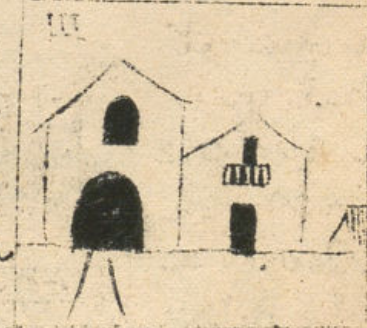
En els tractes amb
el Sr. Monquió,
s'arribaren i ja tenim
Casal.

II. S'han aïllat els escolanets portant
trastos per a moblar el Casal.

III. Ara ja
només cal
fer-ne la
propaganda

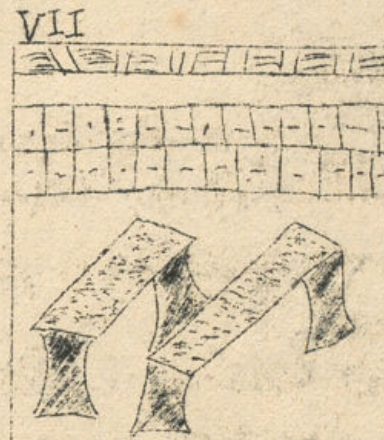
IV. La canalla
resta admira-
da i els diuen
com els diuen
ges tothom al
Casal.

V. Allí els dies es passen molt bé jugant amb
els cercols, pilota, etc.

VI. El pati de
les noies es
molt bonic
i amb les re-
nes jugant
encara ho
és més.

II. La quedat.
n Casal que
i ha bibliote-
a, "titeros", etc,
ne tothom es
pega els dits.

VIII. La missa
d'infants és un
acte expresament
fet per als nois.
D'assí, deixen que
hi vagin!
(Continuació)

Noticiari

Ja tenim Ecònom! Estem més contents! Visca Jesús! És el Dr. Francesc Company, que diu que ens vol conèixer un per un, com el bon Pastor les seves ovelles. Ens ha explicat un conte de la figureta, més bonic! I ens ha promès dolços el dia de la inauguració de la Redacció d' "INFANTS". Nosaltres saltem de joia puix que sabem que el nou "rector" hem trobat un pare veritable.

==== Una altra gran alegria. Tenim notícies que a Sant Joan del port estan a punt d'obrir un Casal Catequistic. Poc podríem dir la satisfacció que tenim. Aniria tan rebé un Casal a cada parròquia! "INFANTS" s'ofereix amb tota sinceritat i plaer als germanets de sant Joan i prega al cel que beneixi llargament l'obra.

==== El dia 10 d'aquest abril ens visità, com anunciàrem, l'excursió de les Congregacions de la Poble de Claramunt. Anaven unes cent persones dirigides per Mn. Pere Bosch. Fèrem molta festa. Manos, mocadors voleiants, visques, cants, ... Els forasters visitaren Tarragona, dinaren al Casal i a mitja tarda ens feren una sessió de projeccions catequistiques sonores, molt boniques. Moltes gràcies!

==== Dilluns vinent, 2 de maig, començaran, si a Déu plau, en la nostra església, els EXERCICIS ESPIRITUALS preparatoris per a la PRIMERA COMUNIO que es farà el dia 8, segon diumenge, a les vuit del matí. A les cinc de la tarda d'aquest dia hi haurà la renovació de les promeses del Baptisme i presentació de la flor. "INFANTS" mirarà de publicar un número totalment dedicat a l'Eucaristia. Hem de tirar la casa per la finestra!

==== Fins el dia 24, la Parròquia ha batejat, aquest mes d'abril, els següents infants: Dia 3: Maria del Pilar Balàs Mateu i Carme Magrinyà Salamó. Dia 10: Josep Aleu i Rossell. Dia 17: Josep Huertas Vivancos. Dia 20: Patrocini Franco Tejedor. 5 = I un nen ha pujat al cel.

EL SENYOR SECRETARI.

POQUES VEGADES a la vihem sentit tan commoguda nostra ànima. Que no ho veu? - ens digueren.- En Jaumet ALABART JUNCOSA ha sigut d'un tercer pis i s' mort. -

Anàrem corrents a casa l'eixerit infant del nostre Catecisme. En entrar al pi-humil, els pares i germans esclataren en plors a la presència dels sacerdots de la Doctrina.

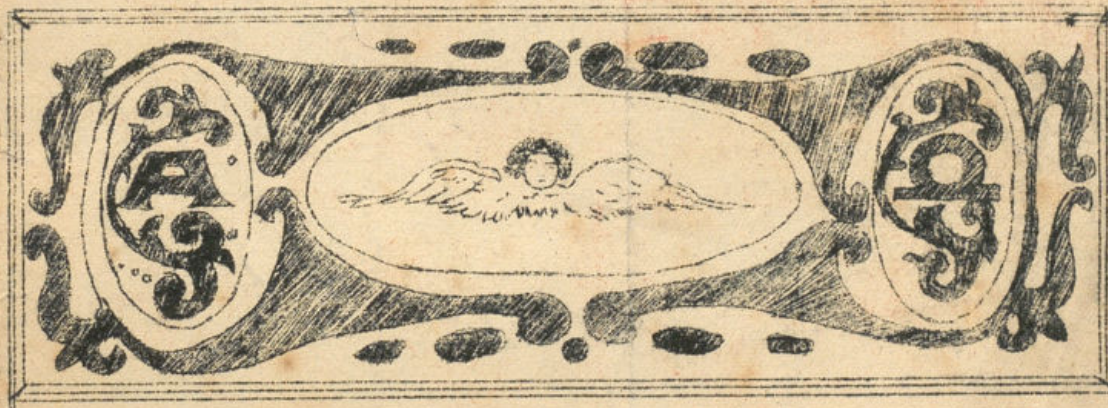
Ens portaren a la cambra del taüt on "dormia" en Jaumet. Una caixeta blanca més bella! Semblava la capseta d'una nina d'aquelles que obren i tanquen els ulls. Aquella nina, però, ch tristesa! ja no els obriria mai més.

La mare de l'infant tot plorant pogué dir-nos:- Pares! meu fill caigué tot just cantant l'Himne del Catecisme. Tant la veu divina.... Oint la veu divina....." i s'abalanchà caigué.

Hi hagué un instant d'una emoció intensíssima. Alçaren vel que cobria el cadàver esclafat, igual que una magrana badellada, i l'infant duia a la mà l'estampa que li havien donat, la vigília, a la Doctrina, quan havia acudit a ajuntar la seva alegria de menut de quatre anys a l'alegria voleiant dels llorers i les palmes.

Voleu una cosa més consoladora pel Casal, que el vol magnífic d'aquest petit alumne seu; que, apresada en el Catecisme tant la veu divina del Pare nostre amat que està en el Cel. No la pot resistir..... i s'hi llença?

Germá petit, ensenya'ns a sentir la veu divina!

Fotografia

Carrer de S. Francesc

Se retrata de nit

SEN

Els millors

objectes de

LAMPISTERIA

TAN

els trobareu

a CASA

Baixada de Misericòrdia TARRAGONA

DREU

PER AL DIA MES FELIÇ
DE LA VIDA

aneu a la

JOIERIA I RELOTEERIA

CACHARO

Gran assortit en articles
de

PRIMERA COMUNIO

Plaça de la República 49

TARRAGONA

CASA

GUEL

Durant tot
el mes
d'abril
hom podrà
adquirir
els gèneros
de la
present
temporada

amb veritables rebaixes
de preus.

No deixeu de comprar
durant aquest mes, si vo-
leu beneficiar-vos de la
rebaixa en plena tempo-
rada, que és quan podreu
escollir.

INFANTS

PRIMERA COMUNIÓ

Vuit dies fent endrega de la casteta del nostre cor. La Verge Maria hi passava l'escombreta; nosaltres en trèiem les terenyines i la pols. Es tan gran la polseguera qu'eixequen, el mon, dimoni i carn, que de seguida s'hi pot escriure amb el dit, i el dimoni hi fa gargots per a fer-nos comprometre. Aquesta vegada, però, sí que hem sortit amb la nostra! El banyeta, cuatruocat, encara es rosega els punys. Ahir, dissabte, la feina era enllestida. El nostre cor, net com una patena, esperava l'arribada de JESUS. Avui, diumenge, n'ha pres estada. Li hem fet una entrada triarfal. Oi més, hem fet un tracte de tenir-li el cor llogat eternament..... Mireu si ens estima, el bon JESUS, que el preu se l'ha fet Ell mateix: ens donará el cent per ú ací a la terra, i després ens portará al seu palau del Cel.....

RELOTGERIA
PLATERIA
JOIERIA

RICAU

Baixada de Misericòrdia
nº 14

TARRAGONA

JOIERIA, PLATERIA, BISUTERIA
RELOTGERIA, ORFEBRERIA

Objectes propis per a regals

ELOUVRE

Carrer de la Unió-2

TARRAGONA

CREU, MALALT, EL MEU CONSELL
NO HI HA RES COM EL

MOSTELLE

SUC DE RAIM

SENSE

PERMEN-

TAR

Les ondulacions més belles
les fa el PERRUQUER CASELLAS

Els malalts es guariran
amb la FARMACIA BERTRAN

Vinga greix! Forà marfugues!
compreu pa a la FLECA
ESPLUGAS.

Per vestits fets i per fer
aneu a CASA MALLÉ

**I
N
F
A
N
T
S**

FELICITA amb tota l'ànima, els seus germa-
nets que avui, en ésser per PRIMERA VEGADA
comensals de la SAGRADA TAULA; han vist per
experiència com és, de suau, el SENYOR.++++

+++++

N E N S

Enric LEON SABATÉ
Joan ROVIRA SUÑE
Pere PARDINA DOMINGO
Ferran ARETTA MENDEZ
Antoni MAS XIMENIS
Eduard SERIOL RABASSO
Pau MARSAL GENE
Josep BARCELÓ LLOP
Josep COSO BATISTA

Artur BLASCO BLASCO
Ramón VALLVE VENTURA
Josep PRATS JOAN
Paulí TORRES DESCARREGA
Joan GUINOVART ALSINA
Ramón CERAZUELA
RABASSA
Enric BARCELÓ LLOP
Ramon PASTOR BALLESTER

N E N E S

Anita DIAZ TORRES
Llúcia GARCIA PASCUA
Dolors ROMAN ALONSO
Maria LUZ CRUMOLS
Carme LOZANO
Roseta SUGRAÑES AÑEU
Julia MORA CALDERON
Paquita BALCELLS
Ramona OLIVE
Dolors QUEIXALÓS VILA
Mercé MARTORELL FERRE
Dolors BALLESTEROS
Mª Carme PUIG RODRIGUEZ
Carme FERRE ZARZAL
Teresina DASCA MARINE
Maria PRATS JUAN

Montserrat SALVADO VILA
Isabel GARCIA PEREZ
Francesca PRIETO MARTIN
Maria MARTINEZ GARCIA
Carme SOLE VIRGILI
Paquita CRUSATS
Carme BALCELLS
Mª Teresa ROVIRA
Teresina RAMON FERRE
Josepa ALUJAS FERRE
Agustina ROCA LACALLE
Mercé ALEU SARDA
Dolors GENE VILALTA.
Carme PADRO PIÑOL
Maria BARBERÀ TORRENT
Adoració BENGOCHEA...

Pepita LEON

+++++

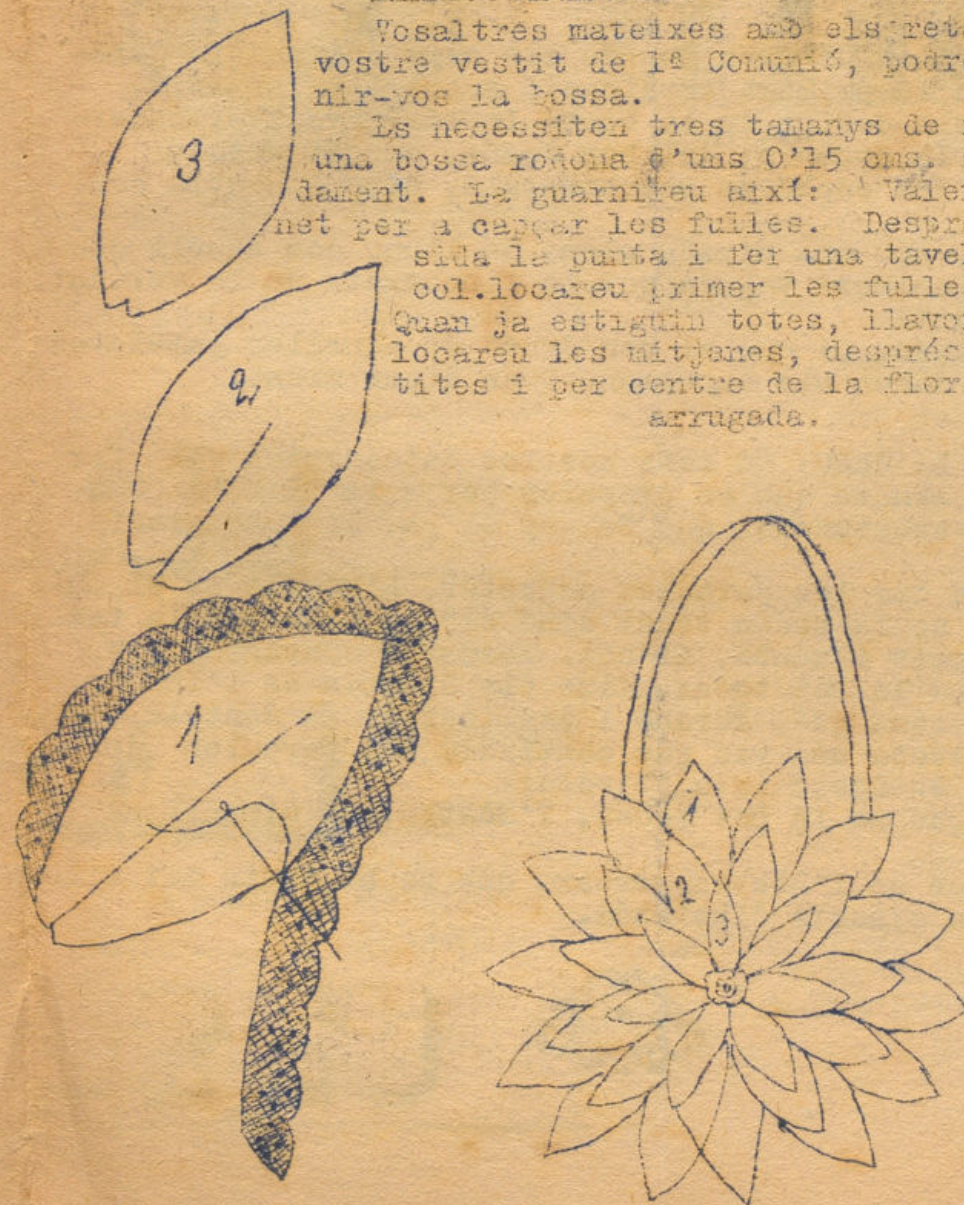
Tarragona - 1932.
Any I. Núm. 3.

LABORS CATEQUÍSTIQUES

ROSSA DE PRIMERA COMUNIÓ

Vosaltres mateixes amb els retalls del vostre vestit de 1ª Comunió, podreu guarnir-vos la bossa.

Es necessiten tres tamanyes de fulles i una bossa rodona d'uns 0'15 cms. aproximadament. La guarnireu així: Valencien finet per a capçar les fulles. Després de considerada la punta i fer una tavelleta, col·locareu primer les fulles grosses. Quan ja estiguin totes, llavors col·locareu les mitjanes, després les petites i per centre de la flor, punta arrugada.

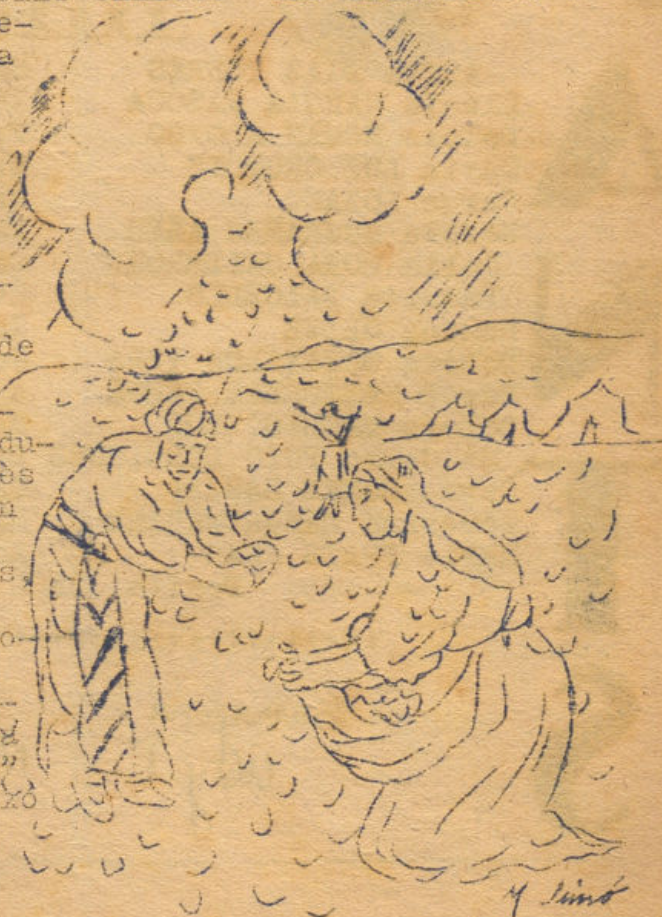

Guaiat per Moisés anava fent via, el poble jueu, pel desert de Sin cap a la terra de promissió. Cap a la terra que el Senyor havia promès. "Una terra bona i ampla, una terra regalant llet i mel"

Bon tip n'hi havia de gambar per aquelles coledats! Els israelites tenien fam i no es veien plantes ni ocells enlloc. Els israelites s'

anaven fonent com a candelletes. No tenien ni esma de caminar. Ja es veien corsecats i morts en aquell desert malastruc, lluny de la Pàtria promesa.... Homes de poca fe! No aguanta el fill primet de les nostres viudes, la mà d'un Déu amorós? El Senyor és bo i de molta misericòrdia. Prou n'havien fetes els israelites, de verdes i de madures! Prou que havien ofès Déu moltes vegades! Eren però, els seus fills. El Senyor bo i misericordiós, en tingué pietat. I es féu vespre. I al matí, sobre la faç del desert hi havia una cosa menuda, agrumollada; una cosa fina com gebre sobre la terra"

I els digué Moisés: Això és el pa que us dona el

anècdotes catequístiques

LES GALETES BLANQUES Un nen de sis anys del nostre Catecisme escolta la primera explicació sobre l'Eucaristia. Sent a dir dels desigs de la beata Imelda davant el sacerdot que dona la comunió; del bon Jesús, amagat sota el llençollet de les espècies sacramentals, dins l'Hòstia consagrada...

Tot d'una, amb una mirada plena de llum, com aquell que auaïtés per primera vegada per la finestreta de la veritat, diu ingenuament:

-Escolti, Pare. Oi que el bon Jesús és aquelles galetetes blanques que donen els capellans quan diuen missa?-

EL DIMONI I LA CREU: Un dels nostres catequistes vol fer entendre als menuts que es preparen per a la PRIMERA COMUNIO, el canvi substancial que fa, en el pa, la consagració de la Missa.

Després de dir les paraules augustes, L'Hòstia és el mateix Jesús i no la poden tocar sinó els sacerdots a la terra i els àngels i sants, al cel. Abans de consagrar, per contra, tothom la pot tocar, fins els dimonis de l'infern.

Hi ha una nena que, durant l'explicació, fa senyals de dubte. Ella troba una raó que contradiu les paraules del catequista i es decideix a objectar:

-Que no, que no la pot tocar, l'Hòstia, el dimoni!-

-....?

8No, perquè en l'Hòstia, encara que no hi hagin dit missa, hi ha una creueta dibuixada.

Fotografia

Carrer de S. Francesc

Se retrata de nit

Els millors

objectes de

LAMPISTERIA

els trobare

a CASA

Baixada de Misericòrdia TARRAGONA

PER AL DIA MES FELIÇ
DE LA VIDA

aneu a la

JOIERIA I RELOTEERIA

Gran assortit en articles
de

PRIMERA COMUNIO

Plaça de la República 49

TARRAGONA

Si, oberts en algún desastre,
haguessiu de ser cosits,
veniu. No cuso vestits,
mes cuso la pell. Soc SASTRE.
(metge operador de l'Hospital)

AQUESTA REVISTA
HA ESTAT TIRADA
EN UNA MULTICOPISTA
"GESTETNER"

Any I

Núm. 4

JUNY

Juny. Els blats daurats es decanten ufanosos. Diríeu que el camp s'ha mudat tot amb cobrellits de seda groga.

Juny. Sota el pampolam de la vinya s'engronxen els cascavells verds dels primers raïms. Demà els sacs estaran plens de farina blanca. Passat demà els trulls xarbotaran de suu vermell. Si el blat i els raïms tinguessin pensament i boqueta, com riurien i cantarien! --Som el Pa i el Vi que el Bon Jesús ha escollit per amagatall!... I, si pensessin en això, que contents estarien, els segadors i els veremadors!

Quina alegria, si al Casal... tinguéssim un camp de blat petit i una vinya petita d'on sortissin només pa d'àngel i vi per a l'altar. Un molinet per moldre la farina i pastar les hòsties. Un petit trull per fer-hi el vi i un infant que un dia... pogés aixecar damunt l'ara, el Cor dolçíssim del Bon Jesús en la llesqueta blanca del Pa i en el Calze refulgent del Vi consagrats.

RELOTGERIA
PLATERIA
JOIERIA

RICAU

Baixada de Misericòrdia
nº 14

TARRAGONA

JOIERIA, PLATERIA, BISUTERIA
RELOTGERIA, ORFEBRERIA

Objectes propis per a regals

ELOUVRE

Carrer de la Unió-2

TARRAGONA

CREU, MALALT, EL MEU CONSELL
NO HI HA RES COM EL

MOSTELLE

SUC DE RAIM

SENSE

PERMEN-

TAR

Les ondulacions més belles
les fa el PERRUQUER CASSETIAS

Els malalts es guariran
amb la FARMACIA BERTRAN

Vinga greix! Fora marfuges!
compreu pa a la FLECA
ESPLUGAS.

Per vestits fets i per fer
aneu a CASA MALE

9

Infants, cantem! La
musica alegre el cor.

Petits poemes per als infants de la Doctrina

Ocells de nit i ocells de dia

Xut...! Xut...!
L'oliba negra i el mussol banyut
canten de nits, que tot és brut.
Quin crit més lleig no se'ls acut!
Sembla que bufin un canut:
Xut...! Xut...!

Rit...! Rit...!
Cardina, alosa, rossinyol, ropit.
Canten de dia, a sol ardit.
Quin refilet més eixerit!
Sembla que els canti el cel al pit:
Rit...! Rit...!

Com els ocells són, els infants.
Bruts de pecats, només fan xans.
Blancs de puresa, quins bells, cants!
Passen pel món i el sembren d'alegria
i el bon Jesús s'hi extasia.
Siguem, infants, ocells de dia!

Miquel Melendres, pure.

Les coses que m'agraden més de Nostre Senyor

"QUIJA PARAULA O QUIJA COSA T'AGRADA MÉS DE NOSTRE SENYOR?"

Las palabras que me gustan más de Jesús son: "Dejad que los niños se acerquen a mí". Me gustan más, porque yo también soy niña e iré con Jesús.
Eulalia Pantoja Romero

Les coses que m'agraden més de Nostre Senyor són: el neixement, perquè ensenya als pobres a resignar-nos amb la sort que Déu ens posa. La resurrecció de Llatzer, perquè ens demostra en això que és Déu. I la mort i passió perquè ens va alliberar del pecat i de l'infern.
Manuel Carr

A mi m'agrada més de Nostre Senyor Jesucrist quan va instituir el Sagrament de l'Eucaristia. M'agrada més aquesta cosa perquè cada diumenge i altres festes puguem anar a combragar i també cada primer divendres.
Merceda Camps R.

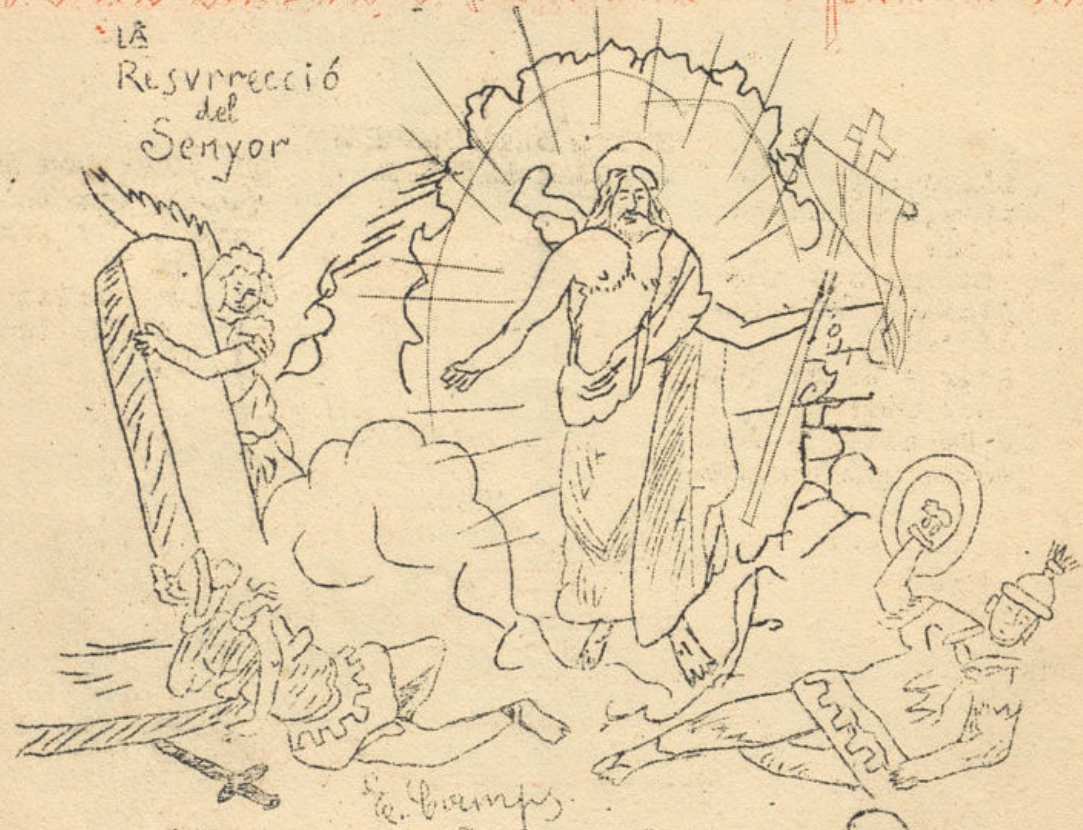
Les paraules que m'agraden més de Jesús són: Les que pronuncia en instituir el Sagrament de la Penitència que esborra els pecats comesos després del Baptisme. M'agrada més això de Jesús perquè la Penitència perdona els pecats i podem tenir l'ànima neta de tot pecat mortal.
Mercedes Galindo

S'emporta el premi la resposta primera D'E. Pantoja. Les altres tres publicades tenen accésit.

SEGON CONCURS. Un premi a qui millor expliqui les Festes de Pasqua fetes al Casal. Els treballs es poden presentar fins el diumenge, dia 10 d'abril.

Dibuixos d'infants premiats

LA
Resurrecció
del
Senyor

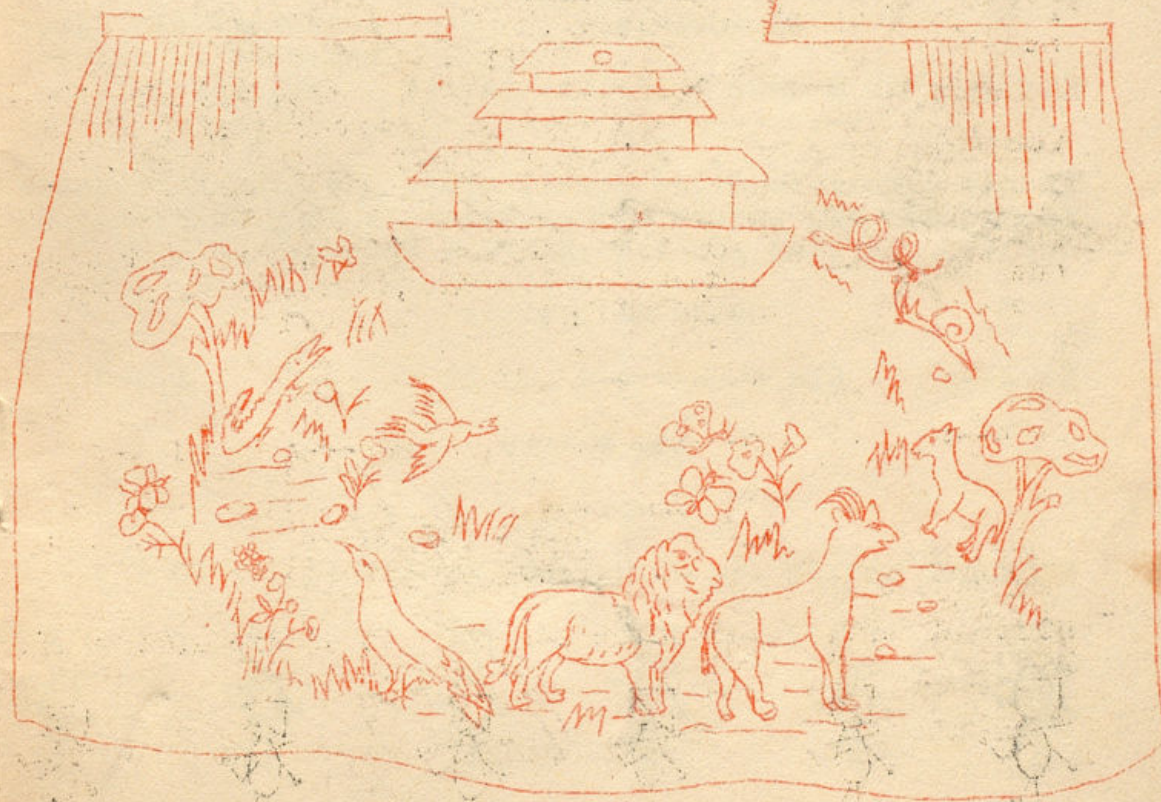
LA
MÚLTIPLO
PLICACIÓ
de la Terra
i dels peixos

LABORS CATEQUÍSTICS

BOSSA-DAVANTALEPER
A POSAR LA FEINA.

L'arca, les bèsties, les pedres i els arbres són incrustats: L'herba amb cordó rals. L'arca es la butaca cosida fins a la mitat i és corbe amb un potó

El pitet pot escapar-se amb un punt xafet irregular. El davantalet és rosa i els treballs marro.

Al altre barri!

En Pep, vigilant honrat
d'una ciutat catalana,
de barri l'han canviat
de la nit a la mañana.
Ell s'indigna i no consent
un brome com aquesta:
i molt indignadament
davant l'alcalde protesta:
-Senyor alcalde! Això és la llei?
(no s'estranyi que desbarri)
Iemà per fer el meu servei,
me n'he d'anar al altre barri?

Pepinel-la.

Resseguir els nùme-
ros: sortirà un bo-
nic dibuix.

Que vol dir l'anar a l'altre barri?

Quants disbarats digué aquell minyó que, preguntat sobre
quants són els quatre evangelistes, va respondre: -Els qua-
tre evangelistes són tres: Elias i Henoc.?

Coses de l'alter

La c--u Els c-----s El s-----i L a-a

Les s-----s

NOTA. Cal enviar les solucions per tot el dia 10 d'abril

ELS MILLORS OBJECTES

DE LAMPISTERIA

ELS TROBAREU INDUBTABLE-
MENT A LA CASA

Senyalandreu

Baixada de Misericòrdia

TARRAGONA

RELOTGERIA

PLATERIA

JOIERIA

RIGAU

Baixada de Misericòrdia
nº 14

TARRAGONA

PER AL DIA MES FELIC

DE LA VIDA

aneu a la

JOIERIA I RELOTGERIA

CACHARO

Gran assortit en articles
de

PRIMERA COMUNIO

Plaça de la República 49

TARRAGONA

CREU, MALALT, EL MEU CONSELL

NO HI HA RES COM EL

MOSTELE

SUC DE RAIM

SENSE

FERMEN-

TAR

JOIERIA, PLATERIA, BISUTERIA,
RELOTGERIA, ORFÈBRERIA,

Objectes propis per a regals

ELOUVRE

Unio 2- TARRAGONA

Les famílies dels infants
de la Doctrina han de llegir:

La Cruz

DIARI CATOLIC

Subscripció: 2 ptes. al mes

TARRAGONA

ANTIGA I ACREDITADA
SABATERIA

La Mariposa

Gran assortit de tota
mena de calçats i a tots
preus.

Esplèndida col·lecció de
sabates per a nens i nenes
de PRIMERA COMUNITAT i presen-
tació de flors.

Preus sense competència!
AQUESTA SABATERIA INAUGURARÀ
PROXIMAMENT UNA SUCCURSAL AL
CARRER DE LA UNIO, 14.

Per a fer les compres de
calçat, no oblidis aquest nom:
"LA MARIPOSA"

Laixada Misericòrdia, 10 i 12

Les ondulacions més belles
les fa el PERRUQUER CASELLAS

Els malalts es guariran
amb la FARMACIA BERTRAN

Vinga greix! L'ora marfugues!
Compreu pa a la FERRERIA
ESPLUGAS.

AVIS

"INFANTS" demana als seus lectors i protectors una
mica d'indulgència tocant la claredat i precisió d'aquest
primer número. Hom s'ha de fer càrrec que la màquina nova
i l'escassa pràctica dels "impressors" no feien gaire po-
ssible una major perfecció inicial.

Per al segon número confiem poder oferir una edició
totalment acurada.

**CASA
GUÉLL**

Durant tot el mes d'abril hom podrà
adquirir els gèneros de la present
temporada amb veritables rebaixes
de preus.

No deixeu de comprar durant aquest
mes, si voleu beneficiar-vos de la
rebaixa en plena temporada, que és
quan V. podrà escollir.

DIUMENGE, DIA 10 visitarán, si a DEU PLAU, la nostra
ciutat, cent nois i noies de les

CONGREGACIONS PARROQUIALS
de

Fol·la de Claramunt

dirigides per Mn. Pere Bosch, pvre., els quals probablement
ens faran l'obsequi d'una sessió de projeccions Catequis-
tiques sonores.

"INFANTS" mentre prepara l'arribada dels simpàtics
excursionistes posa totalment a la seva disposició el
Casal Catequístic de la S.T. i els desitja ben agraïda
la germanívola convivència amb nosaltres.

"INFANTS"

LA REVISTA DEL CASAL CATEQUÍSTIC DE LA SANTÍSSIMA
TRINITAT DE TARRAGONA,

No és una revista amb fins lucratiu.
"INFANTS" té per finalitat el desvetllament de les
facultats morals i intel·lectuals dels alumnes del
Casal Catequístic.

Interessa "INFANTS" tant o més que la
Revista feta, el treball de fer-la, amb les estones
diàries de Redacció que això suposa, a l'ombra de la
parròquia.

"INFANTS" aspirarà a sortir quinzenalment,
en jorn no llunyà gairebé en absolut, de les mans dels
alumnes del Catecisme. És desig seu que siguin infan-
tils, tan com sia possible, des del primer dibuix, a la
darrera lletra.

"INFANTS" es repartirà gratuïtament entre
els seus protectors i simpatitzants. Són molts però, el
qui, no pertanyens al Casal han promès per cada número
l'almoïna de quinze centims, i els del Casal que n'han
oferts deu; o bé, en ambdós casos, tres pessetes anyals.

S'agrairà amb anuncis, els donatius de més
quantitat amb què comerciants i industrials afavorei-
xin la Revista.

Per tot el que faci referència a "INFANTS"
dirigiu-vos al Senyor Director d'"INFANTS", Parròquia
de la Santíssima Trinitat, Abadia, (Carrer de Natzaret)
Tarragona.

Alleluia

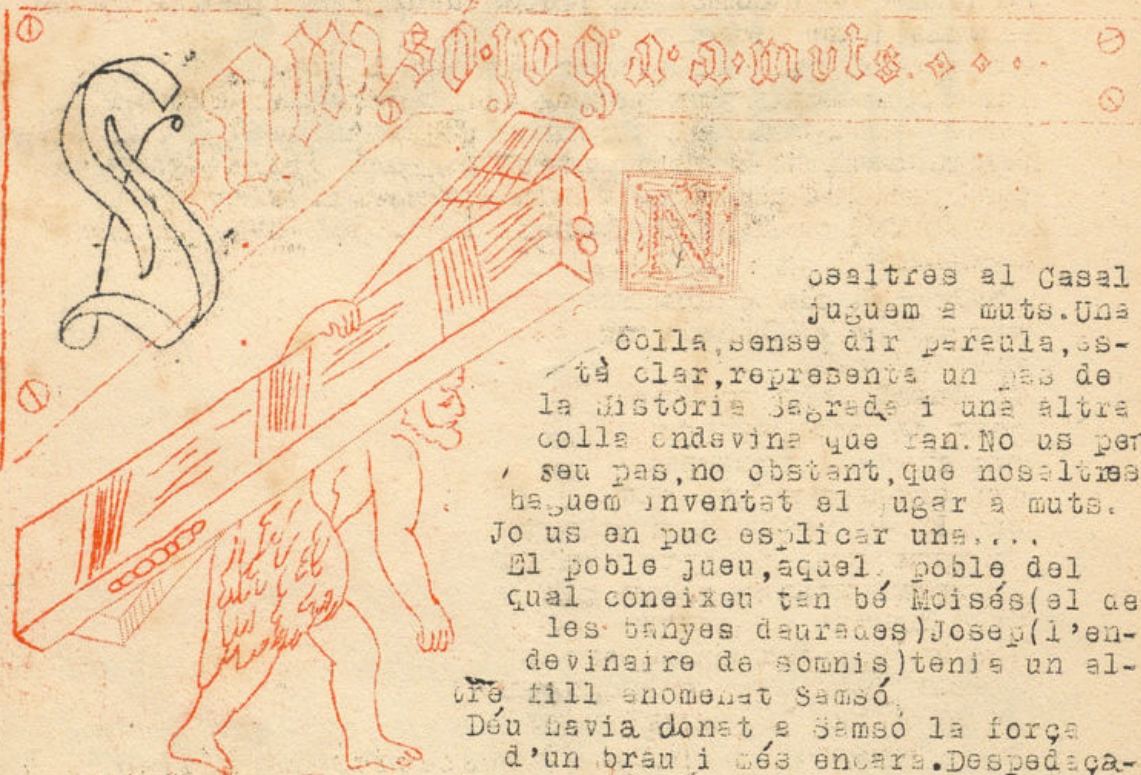
L'alegria d'"INFANTS" esclata amb l'alegria de
Pasqua.

Avui que la joia dels àngels emplena el cel, i
la dels ocells emplena l'aire i la de les flors, els
jardins, nosaltres no cantarem al·leluia?

El primer número d'"INFANTS" és la veu ajuntada
de tots els nens i nenes del Casal Catequístic de la
Santíssima Trinitat de Tarragona, que criden amb tot
el cor: -Visca Jesús ressuscitat!-

En oferir les seves planes a la claror pasqual
"INFANTS" esten les mans a tots els seus amiguets els
nens i nenes de les Doctrines de tot el món; Saluda
tota la Premsa, especialment la Catequística, i s'in-
clina, reverent, davant el Papa de Roma, i el senyor
Cardenal de Tarragona; i es descobreix davant tota
altra Autoritat legítima que reconeixerà sempre en els
petits, ("INFANTS" n'està segur) el dret de seguir
amb els desig i els ulls el vol de Jesús que ressus-
cita, com una àguila que ensenya de volar als seus
polls.

Les històries d' "INFANTS"

Nosaltres al Casal
juguem a muts. Una
colla, sense dir paraula, es-
tá clar, representa un pas de
la història Sagrada i una altra
colla endevina que fan. No us pen-
seu pas, no obstant, que nosaltres
haguem inventat el jugar a muts.

Jo us en puc explicar una....
El poble jueu, aquell poble del
qual coneixen tan bé Moisés (el de
les banyes daurades) Josep (l'en-
devinaire de somnis) tenia un al-
tre fill anomenat Samsó.

Déu havia donat a Samsó la força
d'un brau i més encara. Despedaça-
va un lleó com qui despedaça un

cabrit. Sense tenir res a les mans.

Un vespre, només dolents, agafaren Samsó. El tancaren
darrera d'unes portes gruixudes. Xalaven molt i deien
Demà quan sortirà el sol el matarem.

Samsó era bo: l'esperit de Déu pleneja damunt d'ell.
I vet ací que va mitja nit s'alçà i prenent els ba-
tents de les portes el arrencà. Junt amb la barra, se
les tirà a les espatlles i se'n anà i pujà amb ell
al cim de la muntanya.

I ara ve la bo: i és que Samsó jugava a muts! Sense
bèdar boca, està clar, volia que el poble entengués
que representava.

Ja n'era de saberut el poble jueu: però aquesta vega-
da veia i no entenien.

Més que no pas ell sabreu ara vosaltres.

Samsó, arrencant les portes, menyspreant entrebancs i
pujant al cim de la muntanya representava... Jesucrist
ressuscitat el Qual, no mogut per una força estranya
sinó amb la plenitud de la pròpia fortaleza per t
com és Déu, somogué la pesant llosa del sepulcre, sortí
triomfant i i pujà més
enllà del cim d'una mun-
tanya, més enllà dels nú-
vols: al cel.

Al Casal, els vostres
jocs de muts, són de
per riure i represen-
ten coses que han pas-
sat. En el poble jueu els jocs
de muts eren de bona veritat
i representaven coses que en-
cara havien de passar.

I puix que tot té el seu nom
dels jueus que hi jugaven
en deien "figures" o bé
"ombres".

Samsó, doncs, fou u-
na "figura" de
Jesucrist
ressuscitat.

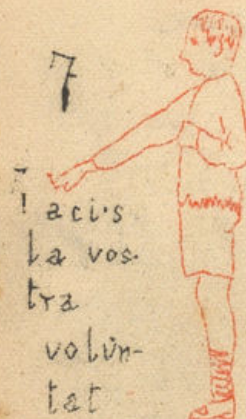
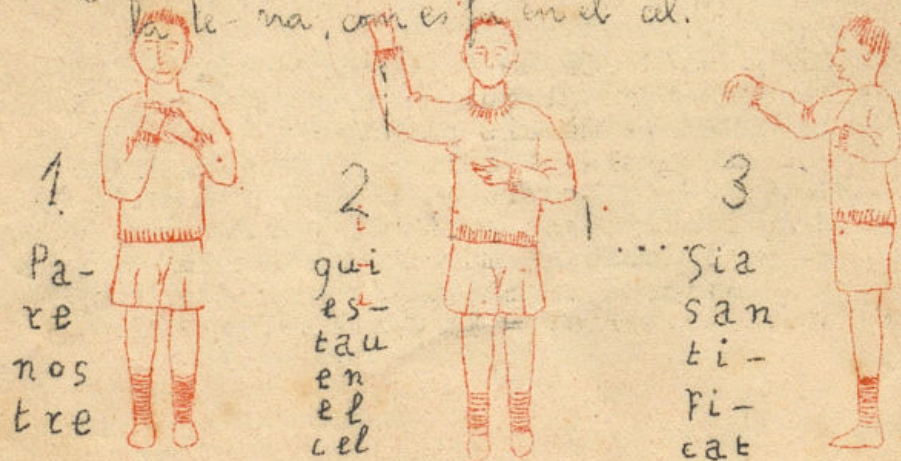
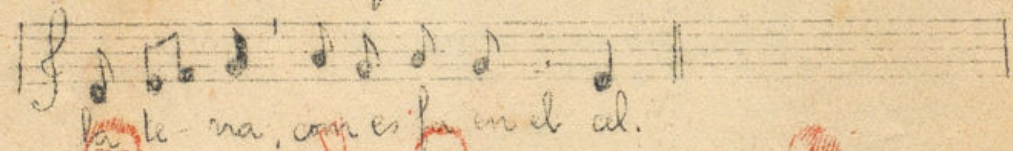
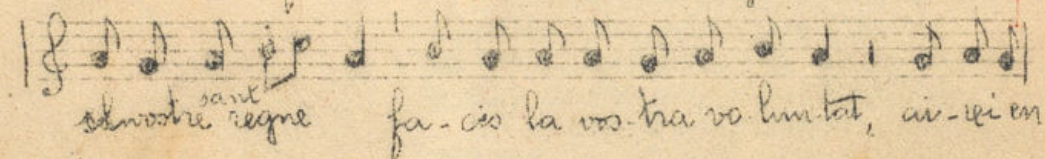
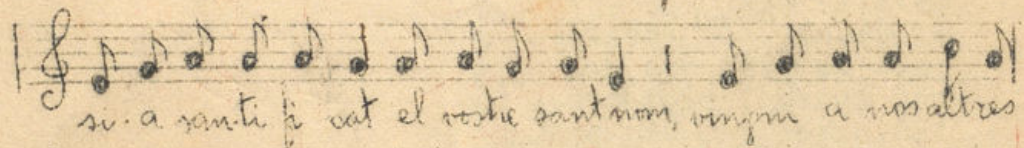
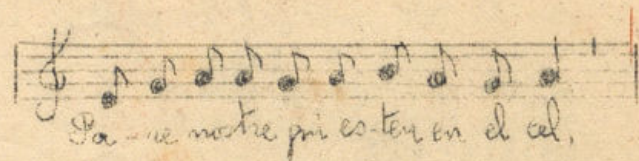
Maria Teresa

(Dibuixos de Matilde Simó)

EL CATECISME AMB MOMENTS

Padrenostre

PADRENOSTRE. = 1) La mà esquerra acompanya l'altra mà a la boca per tal que la dreta sia besada. (Els infants besen la mà als pares). = 2) Amb l'índex de la dreta assenyala el cel. = 3) Amb la dreta fa acció d'encensar. = 4) Escriu un nom en l'aire. = 5) Amb les dues mans descriu una paràbola i acaba reposant-les al pit. = 6) Acció de marcar una corona al volt del cap. = 7) Allarga la mà, amb acció d'assentiment. = 8) Assenyala la terra. = 9) Con la figura 2.

INFANTS

Nº 4

Any I

vvv
Si, oberts en algun desastre,
haguéssiu de ser cosits,
venia. No cuso vestits,
mes cuso la pell. Sóc SASTRE.
(metge operador de l'Hospital)

LA
BONA
PREMSA

ven i subscriu a tota me-
na de diaris i revistes
bons

LA BONA PREMSA
(Baixada Misericòrdia)
propaga i reparteix

INFANTS!

TENDA
de JOSE Mª FERRER

Trascarniseries, 17.
(Cantonada carrer de
Talavera

OUS FRESCOS I DEL PAIS

AQUESTA REVISTA
HA ESTAT TIRADA
EN UNA MAQUINA
GESTETNER
MULTICOPISTA

VENTA OUS

NOTICIARI

AVIS IMPORTANT.- Els subscriptors d'"INFANTS", hauran notat, extranyats, la trigança a sortir el quart número de la nostra revista. La instal·lació de la nova redacció al segon pis de la casa rectoral; les tasques d'acabament de curs dels redactors i l'acoblament han estat les causes principals de la falta de puntualitat. Si Déu vol, d'ara endavant "INFANTS" sortirà al seu dia.

+ Quantes flors, quanta lluminària, quants càntics, quanta blancor de vestits i sobretot, quanta blancor d'ànima, el dia de la Primera Comunió! Cinquanta entrenens i nenes s'acostaren a la sagrada Taula.

Després, el dia 29 de maig. Combregà per primer cop la nena Julia Mora Calderon. I el dia 12 de Juny Pilar Calpe Ibarz, que rebé el Bon Jesús de mans del Rvd. Octavi Soliva, rector de Peñalba. A tots l'henorabona.

+ El Sagrat Cor devia estar molt content el dia de la seva festa, primer Divendres de juny. 120 infants a la Comunió general!. Acabaren els primers Divendres; Francesc Muntané Vives, de 10 anys. Maria Verban Roig, de 10. Assumpta Pey Bon de 10. Teresa Ribé Anguera, Joan Viñals, Mercé Galindo.

+ Ha mort la bona mare de l'alumne del Casal i avantguardista de la F.J.C., Joan Ribé A.C.S.

+ El Casal prepara la seva primera excursió, que serà, si a Déu plau, a Montserrat, el dia 10 de Juliol. El viatge es farà amb autocars. Preus, els infants del Casal 5 ptes. Els grans que s'ajuntin a l'excursió, 11 ptes. La inscripció termina el dia 3 de Juliol i pot fer-se a la parròquia o a qualsevol catequista del Casal. Banderes, Cants, entusiasme... Visca la Moreneta!

+ Ha estat solemnement inaugurada la Sala Parroquial de sant Joan Baptista d'aquesta capital. El local està inmillorabement decorat i adaptat a les necessitats de l'ensenyament del Catecisme. Ens felicitem d'aquest nou impuls que rebrà el Catecisme a Tarragona.

+ Acaba de sortir cap a Girona el bon amic Rd. Dr. Josep Noguer, pvre. gran impulsor del nostre Casal. Que torni aviat!

MONTSERRAT

Ja hem vist la Moreneta!

En aquella muntanya on, al costat dels penyals enormes talment de ferro, hi ha els lliriets de bosc tranquil·ls; on darrera un tro, refila un rossinyol; on les solemnes veus dels monjos son acompanyades de veus primes d'escolans; a Montserrat, diem, que bé que hi estàrem, els infants del Casal de la Doctrina!

Ens passejarem costes amunt i avall. Seguirem el Via-Cruis i férem, amb el rosari als dits, el camí de la Cova. Be-sàrem, sobretot, la dolça Verge. (Tan negra que Ells és i tant que deixa blanca l'ànima!). Roques i flors, tempestes i ocells, frares i escolanets, ens ensenyaren una lliçó molt profitosa: Que cal la gran fermesa de la fe, forta com una penya, de bracet, però, de la suavitat, de la blanor...

Al primer monestir de Catalunya s'editen uns llibres molt grossos i molt bells: traduccions en català de la Bíblia- que és els llibres de Nostre Senyor-; Mística- que son volums sobre aquells sants que de tant estimar el Bon Jesús, semblaven bogets-; Música antiga, Història, etc. I nosaltres pensàrem: -Segurament agradaria a sant Benet, que fou un pare Bonatxàs, que regaléssim al Rvdm. P. Abat, publicador de tan immenses obres, uns exemplars dels nostres xic "INFANTS".

I els regalàrem. "INFANTS" s'ha arrecerat a aquells llibres colossals de Montserrat, com una barqueta s'arrecera a un gran vaixell.

RELOTGERIE
PLATERIE
JOTERIE

RICARD

Baixada de Misericòrdia
nº 14

TARRAGONA

JOTERIA, PLATERIA, BISUTERIA
RELOTGERIA, ORFEBRERIA

Objectes propis per a regals

ELOUVRE

Carrer de la Unió-2

TARRAGONA

CREU, MALALT, EL TEU CONSELL

NO HI HA RES COM EL

MOSTELE

SUC DE PATM

SENSE

PERMEN

TAR

Les ondulacions més belles
les fa el PERRUQUER CASTELLAN

Els malalts es guariran
amb la FARMACIA BERTRAN

Vinga greix! Fora marfugues!
compreu pa a la FLECA
ESPLUGAS.

Per vestits fets i per fer
aneu a CASA MALE

EL SACRIFICI

El patriarca Abraam i Sara, la princesa, te- *J. Cabera*
nien un fill únic anomenat Isaac. Isaac era la
nina dels ulls d'abraam. Però per damunt d'Isaac era Javé.
Abraam estimava Déu més que totes les coses.

I s'esdevingué que Déu provà Abraam i li digué: -Abraam!-
I respongué Abraam: - et-me ací.- I li digué, Déu: -Pren si
et plau, el teu fill, el teu únic, el que ames; Isaac, i vés-
te'n a la terra de Morià, i allí ofereix-lo en holocaust da-
munt de les muntanyes que jo et diré.

Sacrificar Isaac? Pobre Abraam, quina cosa tan dura li de-
manava el Bon Déu! Us penseu, però, que va dubtar gens ni mi-
ca? Ca! Déu, que li havia donat el filllet, ara li demanava.
Era d'Ell i podia pendrel quan volgués.

I Abraam, alçant-se de jorn, prengué Isaac, li carregà
la llenya de l'holocaust i partiren envers Morià.

I tots dos caminaren juntament i arribaren a l'indret que
li havia dit Déu. I Abraam hi bastí un altar i disposà al da-
munt la llenya. Estengué la seva mà i agafà el coltell per
degollar el seu fill...

Però Déu ja en tenia prou, Havia volgut amidar la genero-
sitat del cor d'Abraam i ara ja sabia fins on arribava. I per
donà la vida d'Isaac. Un àngel deturà la mà del patriarca,
quan el coltell estava a punt d'enfonsar-se en el coll del
pobre fill.

Déu beneí Abraam des del cel i li digué: -Perquè has fet
aquesta cosa i no has planyut el teu fill, el teu únic, molt
et beneiré i molt multiplicaré la teva semen-
ça, com

els estels del cel, con l'arena de la riba de la mar... i seran benèdics en ta teva semença, totes les nacions de la terra. ¿Sabeu que volia dir Déu amb aquestes paraules? Volia dir:- No s'acabaran així com així, els teus parents. La teva família serà llarga, molt llarga, i més nombrosa que els estels i que els grans d'arena de la platja. I d'aquesta família teva, naixerà el Messias. Tu, seràs parent de Nostre Senyor Jesucrist.-

Noi! El sacrifici que Abraam havia fet per Déu ja era gros, ja, però, Déu ben be el cent per u.

Aixó d'ésser parent crist, no és qualsevol

Déu tot ho fa sembl. Per un gra de blat d'espigues daurades. Ho vint perdem la memoria.

De tant en tant, el provà al seu patriarca.

que ni de bon tros s'acosten al que demanà a Abraam.

Una veu ens crida i ens diu: - Sacrifica'm les teves paraules, ofereix-me el teu silenci dins de l'església.

Sacrifica'm el teu gust: Ofereix-me la teva obediència a casa, al Casal. Sacrifica'm la teva peresa: Ofereix-me la teva aplicació a la doctrina de l'escola.

Abraam se l'estimava molt, el bon Déu. No s'hi pensà pas gaire a tornar-li bona contesta... -I nosaltres?...

Amb tot i tenir un premi segur dalt del cel, a canvi de la nostra petitesa, som més avars que En Puny-estret. Ens encarem amb Nostre Senyor i regateja que regateja... Com si tot el que tenim no fos ben be d'Ell. Com si no poguéssim pendre una cosa que és seva.

Verge Santa! No siguem tan coquins que Déu en amidar la genrositat del nostre cor, pugui somriure, com somrigué en amidar el cor d'Abraam...

Maria Teresa

de Nostre Senyor Jesucrist...!

pre així, prou ho sabem; però massa so-

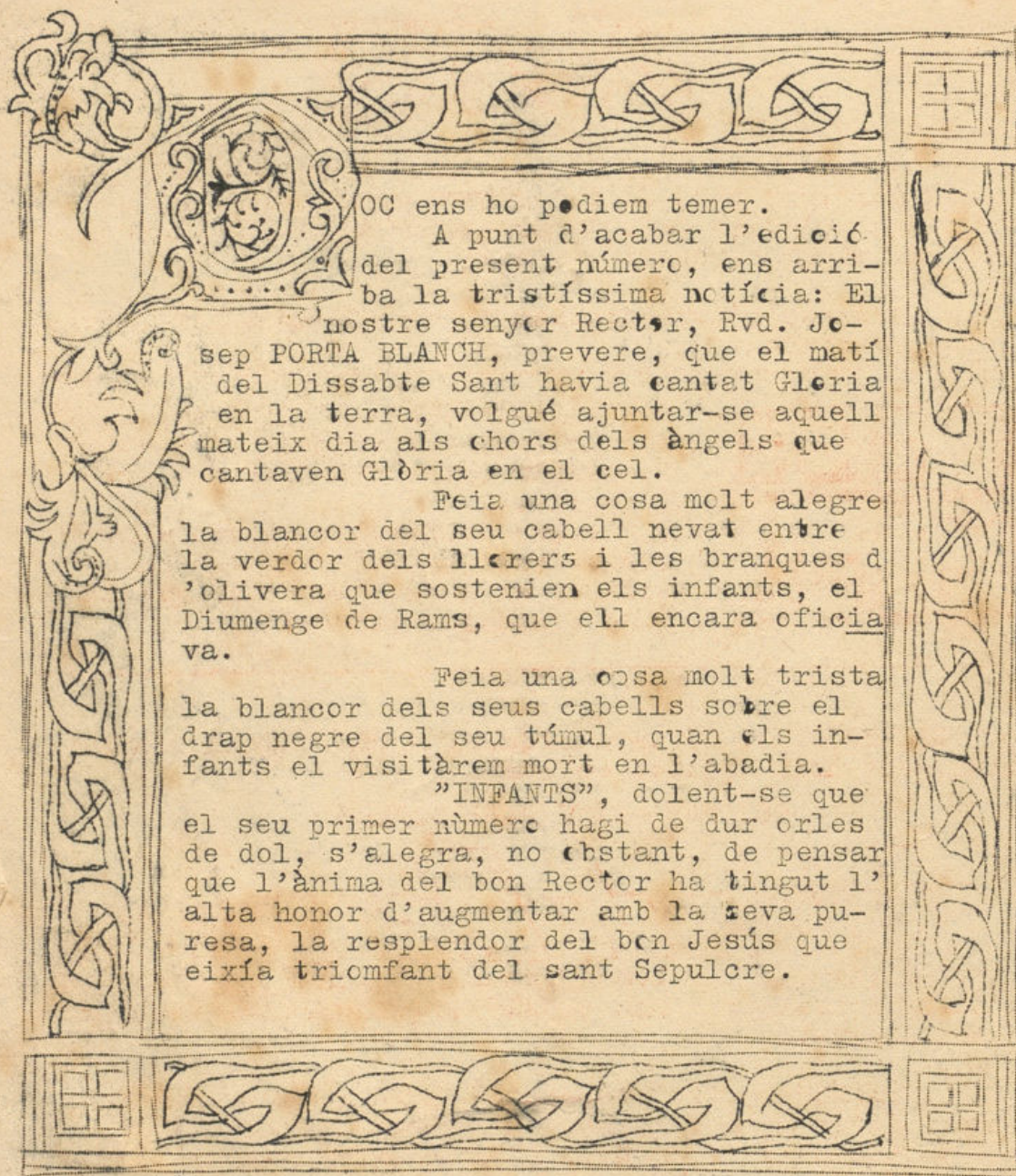
bon Déu ens prova, com Però ens demana sacrifici

INFANTS

Revista del Casal Catequístic de la Santíssima Trinitat Any I Tarragona Juny 1

SUMARI

Al.leluia! - Les Històries d'"INFANTS": Samsó juga a muts, per Mre Teresa. - El Catecisme amb moviments: Pare nostre. - Els jocs de Jesús, cançoneta per Xavier Gols. - Petits no mes per als infants de la Doctrina: Ocells de nit i ocells de dia, per Mre Melendres. - Les enquestes d'"INFANTS": Respostes a Eulàlia Pantoja, Manuel Caro, Mre Teresa Camps i Mercè Galindo. - Diguixos d'infants premiats (Enric Camps i Josep Ferré). - Labor catequístiques: Bossa caventall per a posar la feina, per Dª Gregòria Sánchez. - Cle! Cle! Cle! - La veu divina

OC ens ho podiem temer.

A punt d'acabar l'edició del present número, ens arribava la tristíssima notícia: El nostre senyor Rector, Rvd. Josep PORTA BLANCH, prevere, que el matí del Dissabte Sant havia cantat Gloria en la terra, volgué ajuntar-se aquell mateix dia als chors dels àngels que cantaven Glòria en el cel.

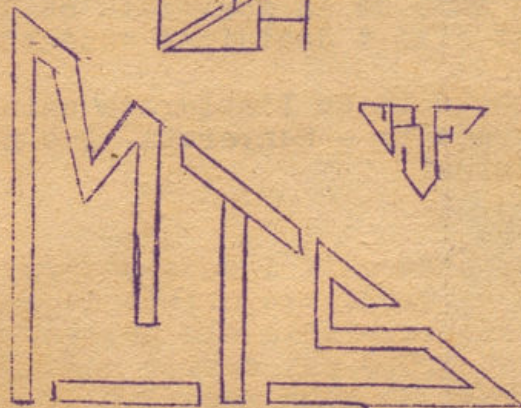
Feia una cosa molt alegre la blancor del seu cabell nevat entre la verdor dels llorers i les branques d'olivera que sostenien els infants, el Diumenge de Rams, que ell encara oficialment.

Feia una cosa molt trista la blancor dels seus cabells sobre el drap negre del seu túmul, quan els infants el visitàrem mort en l'abadia.

"INFANTS", dolent-se que el seu primer número hagi de dur orles de dol, s'alegra, no obstant, de pensar que l'ànima del bon Rector ha tingut l'alta honor d'augmentar amb la seva puresa, la resplendor del bon Jesús que eixia triomfant del sant Sepulcre.

LABORS CATEQUÍSTICS

Lletres per a coixineres i demás usos adequats. Aquestes lletres es poden fer amb un cordonet fals i també realçades. Jo us aconsello si és que ja sou grandetes i sabeu brodar les feu de l'última manera dita doncs resulta molt més bonic. També farien força bonic combinades amb dos colors: per exemple amb blanc i un filet blau.

da
la
sa
Ja
ca
ha

de
se
se

Qu
ni
pe

El ns
"O
i

m
elis
es
do
la
de

ní
ses
I

ANÈCDOTES

DEL

CASAL

UN PRESENT

Unes nenes del Casal reberen dels seus pares, en vigílies de l'excursió a Montserrat, deu pessetes per a comprar-se el que més els plagués. Deu pessetes! El primer cop que hom les posseeix, tenen un drinc tot especial i fan somniar coses molt boniques: Nines, llibres, vestits de bells colors...

Per als infants agraïts del Casal, però, hi ha coses més tamptadores, en el pensament, quan hi ha diners als dits! Mireu, sino, les nostres nenes:

-Què en farem, què no en farem...

-Sabeu què? Podriem fer un regal a la senyoreta!

-Just! Si, Si!

Les nenes entusiasmades esclafaven als pocs moments, les puntes dels nassos llurs contra els vidres de l'aparador d'una "sombrereria".

Amb les deu pessetes volien comprar un barret per a la senyoreta!

Una, però, saltà: -De barrets, ja en té prou. Potser unes sabates... I corregueren a tafanejar una sabateria.

Aleshores, asenyadament una altra de la colleta observà que tal vegada la mamà de la senyoreta es podria pendre malament un present així i decidiren consultar-ho a la interessada.

L'endemà, en presència de l'astorada catequista les nenes demanaven ingènuament: - Senyoreta. Què necessita, que valgui deu pessetes?

L'ORACIÓ MATINAL

-Reseu, infants, cada matí i cada vespre, les tres avemaries amb braços en creu, agenollats de cara a l'estampa del capçal del llit... - deia als petits, el catequista. Un dia el "padre" trobà pel carrer una nena del Casal.

-Padre! Aquest matí no m'he recordat de resar les tres avemaries amb braços en creu i agenollada.

....! -Però me n'he recordat fa poc i he entrat en una escaleta i les he resades com V. volh.

Si, oberts en algun desastre,
haguéssiu de ser occisos,
veniu. No caseu vestits,
mes caseu la peri. SCS SASTRE.
(metge operador de l'Hospital)

ven i subscriviu a tota me-
na de diaris i revistes
bons

LA BONA PREMSA

(Baixada Misericòrdia)

propaga i reparteix

INFANTS!

TENDA

de JOSE MA FERRER

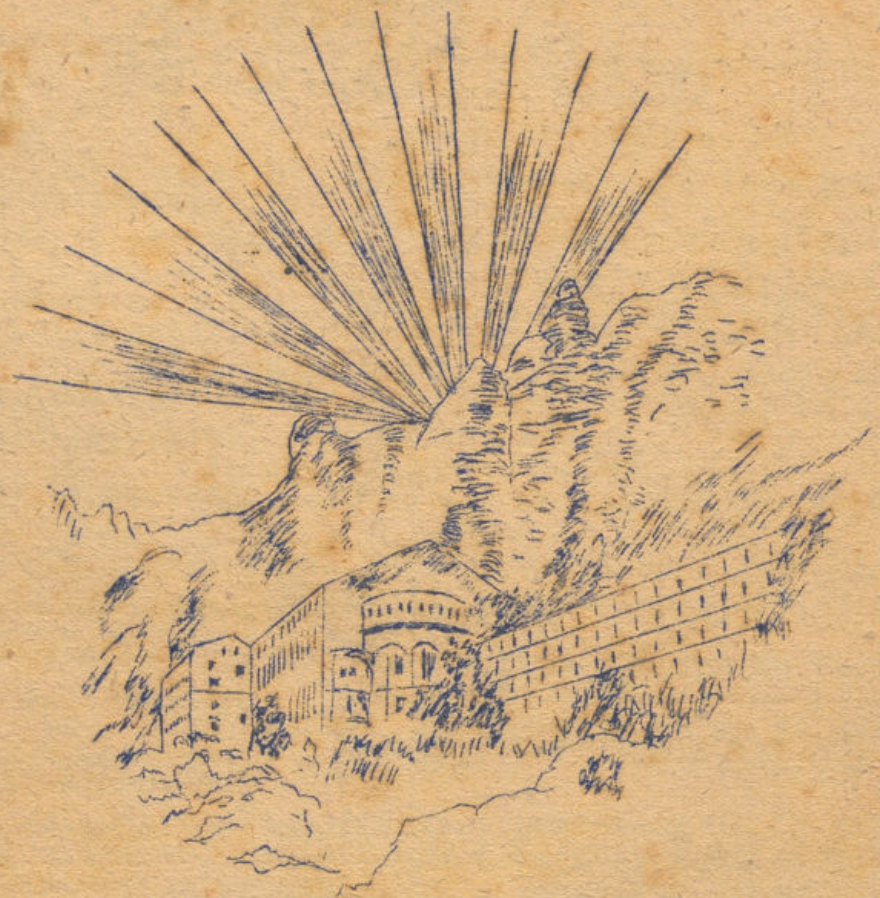
Trascarniserías, 17.

(Cantonada carrer de
Palavera

OUS FRESCOS I DEL PAIS

AQUESTA REVISTA
HA ESTAT TIRADA
EN UNA MAQUINA
GESTETNER
MULTICOPISTA

VENTA OUS

INFANTS

Any I Num. VI

Carta del P. Abat de Montserrat

Montserrat 22 de Juliol de 1932.

Rvd. Director del Casal Catequístic de la
Santíssima Trinitat de Tarragona.

Rvd. i estimat Sr. en Ct.:

En els meus escassos lleures he vist i fullejat els números de l'original revista d'aqueix Casal Catequístic, i avui em plau de dir a V.R. el molt que he fruit en veure aquestes planes tan plenes d'ingenuïtat que diuen ben bé tota la sinceritat de l'ideal que persegueixen. Jo felicito a V.R. per l'obra benemèrita que porta entre mans i estic segur que Déu la beneirà abundantment fent-li veure ben aviat els més insospitats fruits i resultant en conseqüència una òptima obra reparadora de la funestíssima depravació que avui malauradament es fa en els infants.

Em dolgué molt no haver pogut veure els seus infants quan vingueren ací Montserrat. Jo voldria en compensació fer-los arribar algun record de la Moreneta. Digui'm, doncs, quants són aproximadament per poder-los enviar a V.R.

Implorant una benedicció especial de la Mare de Déu damunt de V.R., dels seus infants i de llur Casal, resto de tots affm. s. en Madona de Montserrat

ANTONI MARIA MARCET

Abat O.S.B.

VENTA.005

OUS FRESCOS I DEL PAIS

(vera)

(Cantonada carrer de Tala-

Tras Carnisseries, 17

de JOSEF Me FERREH

T E N D A

MULTICOPISTA

"GESTNER"

EN UNA MAQUINA

HA ESTAT TIRADA

AQUESTA REVISTA

"INFANTS"

propaga i reparteix

(còrdia)

(Baixada de Miseri-

"LA BONA PREMSA"

bons

na de diaris i revistes

ven i subscriu a tota me-

PREMSA

BONA

LA

mes cuso la pell. Sòc SASTRE.

veniu: No cuso vestits,

haguessiu de ser costits,

Si, oberts en algun desastre

Sense malicia

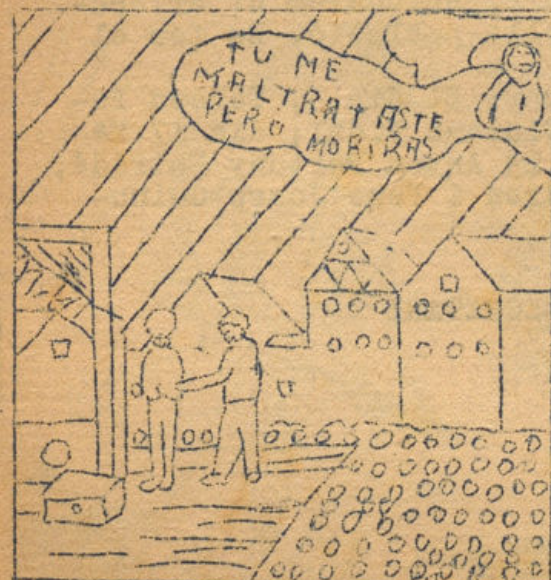
Dibuixos de Cisquet Montané (continuarà)

I- En Tonet és un pagès
que renega com si res.

II- Quan son dies senyalats
treu els més recangolats

III- Déu del cel, però, si es pica
pega a l'os de la musica

IV- I un mal any el boca-
deixa amb l'aigua fins

moll

el col

NOTICIARI

CATECISME.— Després de la Missa d'infants, que es seguirà celebrant tot l'istiu a l'hora acostumada, dos quarts de deu, els dies de festa, hi haurà l'enenyança del Catecisme a l'església, i seguidament a la sala parroquial, projeccions i films.

PRIMER DIVENDRES.— El Primer Divendres de Juliol combregaren 109 infants; 33 nens i el restat nenes.

PRIMERA COMUNIÓ.— La féren el dia 4 d'aquest mes els germanets, Alfons i Miquel Vilaró Dalmau i Pepito Balagué Aimat.

ROMERIA A MONTSERRAT.— Es feu el dia 10 del present mes. Hi assistiren 110 remeus, d'ells 42 infants del Casal. Combregaren més de 100 romeus. A Montserrat guanyaren el jubileu i al Cambril de la Moreneta, després de fer la visita, es resaren Ave-Maries per les nenes del Catecisme Carme Peñalver Miquel i Carme Puig Rodríguez que es troben malaltes. Es feu també la visita a la Sta. Cova, tot resant el Rosari pel camí. A Poble de Claramunt, de retorn, saludarem el Sr. Rector i bons catequistes d'aquella població. Es feu el viatge ben feliçment.

BATEIGS.— Durant el mes de juny: El dia 5, Teresa Ferré Alegret; dia 6 Sebastià Ciurana Vidal; dia 17 Mª Assumpta Guasch Virgili; dia 19 Anton Fortuny Estradé, Maria del Roser Magarolas Andreu i Pere Josep Guinovart Benito.

EL SENYOR SECRETARI

JUDIT

Ja se'n feia un bon tip el poble jueu de fer guerra. Veureu que aquesta vegada els pobres israelites estaven ben voltats d'enemics pels quatre cantons en la Ciutat de Betúlia. Aquests enemics eren els asiris els quals anaven a mils i mils en un exèrcit que feia tremolar. I això rai! Si no hagués estat el general que els manava, encara. Però noi! Aquest general anomenat Holofernes, era un home més dolent que la quina. Els israelites tremolaven, tremolaven i més grocs que el safrà, es deien els uns als altres. —Ara sí que hem fet a tots! Vet ací, però, que Déu els veia bons i vetllava per ells des del cel.— I hi havia una dona que es deia Judit i era vidua jove i molt bonica. L'esperit Déu entrà dins d'ella i la revestí de fortalesa. S'alçà en mig del poble i digué: —Ara mateig us porto el cap d'Holofernes.— Ben mudada, ben plena de collarets i arrecades, se'n va anar cap al campament de l'enemic.

Ja me la teniu a la tenda d'Holofernes fent-li visita. El general badoquejava tot mirant-se-la: perquè feia goig de veritat. I li volgué donar un convit. El mal home era

un cap desgavellat. Li agradava molt la xirinola, i la xirinola de mala mena. Sobre tot quan empinava el colze sempre en feia un gra massa. I aquell dia tot i volguent fer l'home davant de Judit, quedà ben pitof i s'adormí com un soc. Ella no esperava altra cosa. Estava sola. —Ara és la meva— pensà. S'encomanà a Déu. Tragué de la vaina la mateixa espasa d'Holofernes i li agafà els cabells amb una mà. Amb l'altra li ventà un com d'espasa i... zas! me li va tallar el cap en rodó. Amb un mocador embolicà el cap i tornà cap a

Betúlia.

Ara no cal dir que, vençut Holofernes, foren vençuts els asisis i el poble de Déu cantà victòria.

¿Què us en sembla? Ja van estar ben bé de sort, els israelites, de tenir una dona com Judit!

Però, escolteu ara. Nosaltres també en fem de guerra Holofernes ja n'era de dolent, ja. Doncs, el nostre enemic és molt pitjor encara. Sabeu qui és? El dimoni. Ell sí que en dolenteria, ningú no pot fer-li la competència.

Bé; direu, i a nosaltres qui ens defensa? On és la nostra Judit? Oh! no tingueu por. No havem d'esser pas menys que el poble israelita, la Judit del qual fou tan sols una ombra de la que havia d'esser Judit del poble cristià.

La nostra Judit és Maria, la Mareta del Bon Jesús.

L'enemic nostre començà a ensenyar la banya al Paradís terrenal. Nostre Senyor li digué: Una dona esclafarà el teu cap. I ja tenim el banyeta humiliat sota el peu virginal d'una donzella. Judit tallà. Maria esclafà. No ve d'aquí, ambedues canten victòria. Ambedues, però, amb gran diferència. Judit, enfortida per la gràcia vençut Holofernes, esclau del dimoni. Maria, amb plenitud de gràcia, vençut el mateix dimoni. Judit fou l'ombra de Maria.

I ara una cosa que fa alegria. La nostra Judit la volgut en la nostra terra en un castell de penyes perquè mai, mai oblidessin la fortalesa de la seva protecció.

El nostre Casal ha visitat Judit en el seu mateix castell. Vosaltres, infants, heu tressat penyes arunt, la cantanya santa de Maria. Heu arribat fins al cim de l'altar de roques que la mà de

Déu expressament bastí per a la Moreneta.

Heu anat a Montserrat i tornareu amb l'alegria pintada al vostre.

Amb el

cant de la victòria

dins de l'ànima. Sabeu

que de cap a cap

la vida és una lluita

També sabeu que la Moreneta

està de part nos

tra. Que Maria esclafa

amb el seu peu la testa

desvergonyida del Banyeta.

LA CASANA. Ai! Quina llei de codes és aquesta? Jo que em tenia por no-res i que tan sols els grans palaus creia avinents per a estatjar-hi personatges, mireu-me ara quina altra! Dins d'una trista Cova, dintre d'una establia miserable - molt més petita cosa que no jo - diu que és nat el gran Rei!

EL FOC.

No em pregunteu perquè cabriolejo tant. No veieu que és de tanta d'alegria? Allà baix a la cova de Betlem és nat un infantó tremoladís i jo no em puc tenir i ballar un minuet i li allargo els braços ben encesos, en una ànsia enorme de poder-lo escalfar.

ANGEL. Els àngels dolents es rebel·laren contra Déu perquè es donaven de menys d'inclinar el front davant d'un Nen de carn i ossos. Si ella haguessin pogut sentir l'alegria que ara sento! Ara puc mirar Déu sense que els ulls se m'enlluernin!

N A Betlem. La Verge Maria
D A bressola el seu Jesuset.
L A
--Finestres de l'establia--
pels espiralls entra el fred

i els àngels i les estrelles
es fan dolçament l'ullet.

Neu, plors, besons, chors angèlics:
Voleu un acord més net?

Jesús somica. I els àngels
que s'untan amb mel l'arquet,

no saben si plorar o riure
de veure-li fer el botet!

VETLLADA

L'endemà dels Reis el Casal col·lebrà la seva solemnis-
sima vetllada al teatre Metropol, en honor de l'Infant Je-
sús que fa 1932 anys que es nat. L'endemà de Cap-d'any s'
havia fet ja, al mateix teatre, un assaig general per al
qual es trameté l'entrada a dues persones de la família de
cada nen que sortia a l'esconari; i no! com que pots'er en-
traren set-cents infants, ens arribaren a atabalar. Més de
cent nons que no eren del Casal saltaren per la finestra
del pati perquè no els deixaven passear per la porta!

I bé. La vetllada del dia set, n'hi havia per llepar-se
els dits. Jesús!, quins cops de coll me havien d'haver de
fer les sonyeretes per arribar a abapir-nos tan bé el pap
amb coses tan boniques i tan ben representades! Mirau, nom
més, la llista dels números que presentaven al públic (di-
guem-ho de passada, a un públic selectíssim que hi canta-
ven els àngels.):

Himne del Casal, Presentació per el Dr. Company, L'E-
ucaristia (joc del Dr. Tuc quots), Ballots populars (Profes-
sor Alou.) i Els Taulers (quadret còmic de Mn. C. Gola) per
la secció de nons.

Els conillots (Llongueres,) Les figuretes de pessobre,
(idem.) La Samaritana i l'escenificació muda del text evan-
gèlic) Dos ballots populars més, el Paronastre i l'Avena-
ria (Melendres i Tusquets) i El Filador d'or, en tres qua-
dres de Mn. Miquel Melendres, per les seccions de nons..

O! INFANTS ja pot ser més indigeret que els seus ger-
mans grans, els diaris. I vol posar de relleu la tasca e-
culta i meritíssima de Mn. Cugota, en Els Taulers; de les
Stes. M. A. Canals i M. C. Felip preparant Els Conillots
vestits amb tota propietat! i de les Stes. S. Gibert i C.
Masip en les difícilíssimes Figuretes de pessobre i de la
sta. M. T. Sastre en la Samaritana i el Filador d'or.

C, i diu que ens han llogat pel torçer dia de Carnaval
I vol destacar d'entre tots els meravellosos petits ar-
tistes, als nons dels Taulers, la M. Agustí, la M. Ripoll,
i sobretot en El Filador d'or, l'Orfila, Laura Boronst, Mar-
garida, Balbina Sentandreu i el Cavaller, Leonor Masip.

CALENDARI DOCTRINA.

-----PRIMER DIVENDRES.- Han acabat els primers divendres, els infants: Antoni Aleu, Joan Riba, Carme Vallvé, Joana Porcar, Maria Llores Terrents i Romeu Company.

-----CATECISME NOCTURN.- Fou inaugurat amb gran èxit el passat desembre i es fa tots els dies a l'església i a la Redacció.

-----MALALTIA.- Es troba greument malalta la nena del Catecisme, Enriqueta Solanes. Rebé la Sda. Extremaunció, però ara està ja fora de perill.

-----MORT.- El 24 de desembre morí en Joaquim Ribas Casellas, pare de l'infant Joan Ribas Soria.

-----INCENDI.- Durant la nit del dia 4 del corrent, uns malintenteron incendiar el nostre Casal Catequístic. A no ésser el guarda nocturn d'aquella barriada que apagà el foc hauria desaparegut totalment el nostre Catecisme.

Infants! Preguem als nostres perseguidors!

-----VISCA EL CASAL!!!

-----BATEIGS.- Han rebut el Sant Baptisme: El dia 25, de desembre, Josep Marsal Monclús. Els primers de gener, Josep Aleu i Brull i Jaume Lopez Espinach.

-----CALENDARI.- Hem rebut el Calendari Catequístic Llum i Veritat, de la Sala Parroquial de St. Joan Baptista. El recomanem als nostres llegidors i infants. Es ven a la nostra Redacció d'"INFANTS".

-----D'ASSEMBLEES.- A l'Assemblea de les Filles de Maria i a la d'Acció Popular Catòlica, hi prengué part activa la nostra subdirectora, senyoreta Maria Teresa Sastre.

-----PESSEBRE.- Ha estat molt visitat el pessebre que a la nostra parroquia ha construït el nostre bon amic, En J. M. Melendres.

EL SENYOR SECRETARI.

Ha arribat Nadal! En una establia veiem un infant. Sabem que l'Infant es Déu. El cap rojà! Déu immens s'ha encongit fins arribar a ésser una cosa petita com es un infant. Déu el que no poden contenir els cels i la terra. Déu fortíssim que aguanta la bola del món. Ha escollit una cosa monada i fràgil per encabir la seva divinitat: un infant. Ells encongí la seva còrpora d'home fet; arribà a la mida d'un nen de pocs anys; i el fill de la vídua de Sareph ta ressuscità.

Déu Nostre Senyor replegà la seva impositat fins arribar a la mida d'un Nadó. Així encetà l'obra de la Redempció dels homes; per medi de la qual els pobres homens sortiren de les tenebres de la mort eterna. Per la generositat divina de l'Infant.

" "

El Jesuset de les panes i figues, es Déu. Cada any en aquest temps de valla del cel a la terra. Tremola i to soneta. La gent del món fan terrabastall de pecats i gelor de monyspreu. L'Infant busca en el broçolet dels nostres cors l'escalfereta i el silenci.

El silenci pacífic de la virtut.

L'escalfereta de l'amor.

Maria Beresa

Caga, tíó!

La nit de Nadal, en que la Verge Santa es va trobar a falda el seu fillot Jesús -- fruit del cel i de la terra, -- els arbres, despullats de tot fullatge i de tot fruit, es migraven de pena.

-- Com! -- es deien. -- I nosaltres no podrem llevar mica de fruit?

Aleshores, i cap-cots, acudiren a Jesús i li'n demanaren. I Jesús que els veia tan reverents, sense res al cap, els en prometé.

I ara, cada any, el dia de Nadal si resou un parenet i amb un bastó peguen ben fort el tronc d'un arbre a prop de la llar encesa, dient: -- Caga, tíó, sino et donaré un cop de bastó! -- els arbres secs, tallats, sense cap fulla, en honor de Jesús us fruitaran torrons i vi ran i tota llei de bona llepolia....

M. E.

Paumelles

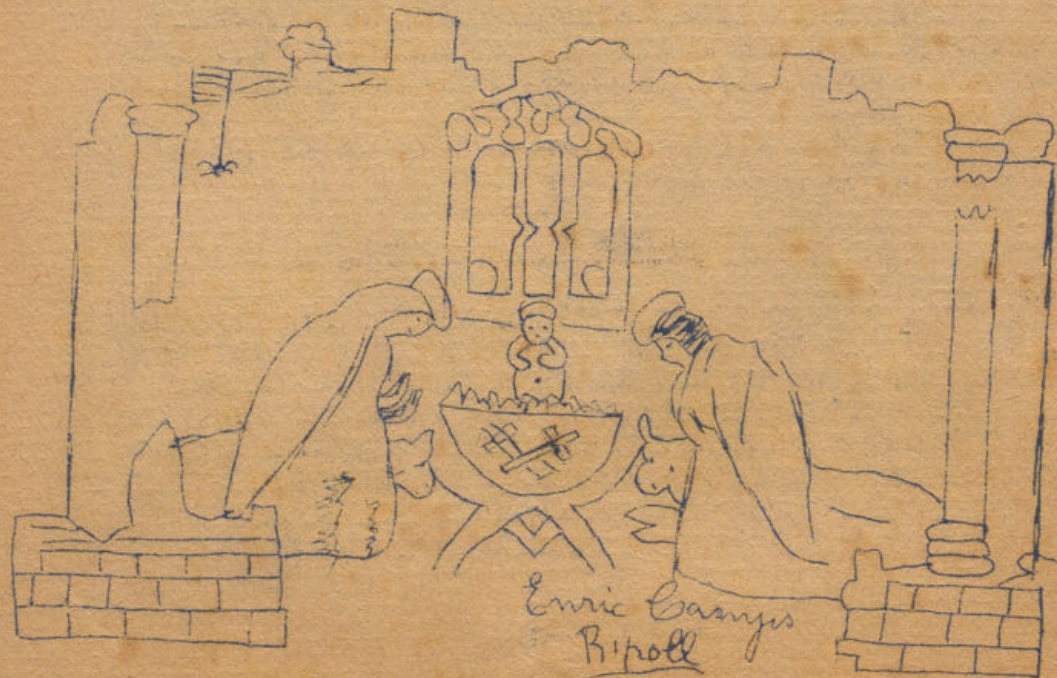
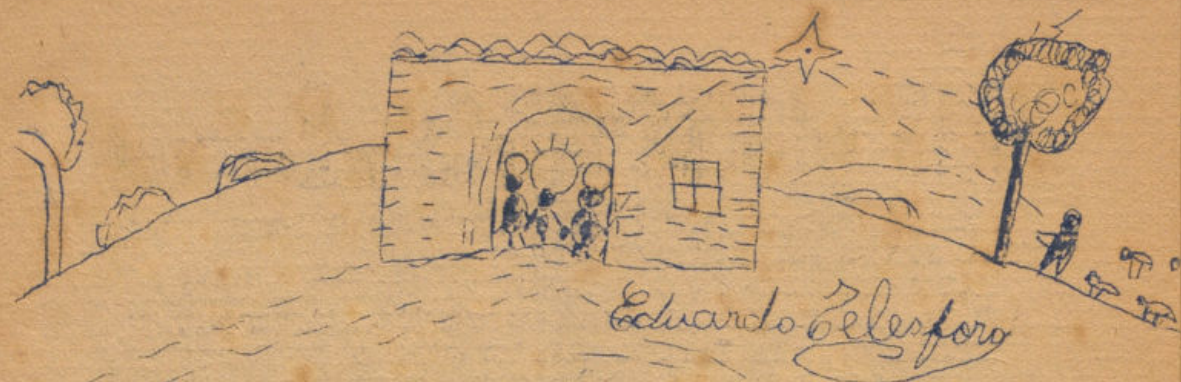
Tradicions Nades

LES tradicions populars religioses són com una mena de quint Evangeli, per als humils i nets de cor...

Diu que la nit de Nadal la Verge anava molt pobrica. Feia tant fred, que no li bastaven, uns llençolets i una bandola per al Nen Jesús que s'acostava. I la Mare de Déu, de puntetes, com si portés petites fets amb llana de neu tova, recorria silenciosament, ràpidament, les llars de les masies. Baixava fumereta avall, quan la llenya no fumava. Si no hi pujava el fum, hi baixava l'encens. La Verge acalava l'esguard: -- No hi haurà pas més llençolets i bandoles per al meu Fill Jesús? -- I allí on trobava mica de robeta, se l'endua, contenta, cap al Portal gelat, gelat, a abrigar l'Infant que tremolava com un uller d'ocell que s'ha punxat en algun bri.

D'aleshores ençà, totes les llars cristianes dels afores deixen, la nit santa de Vetlla, el tinell de les amples xemaneies (igual com a campanes enormes sense so) llençolets i bandoles i robeta, per si la Verge santa n'havia menester...

TARRAGONA nº 14 Baixada de Misericòrdia RICAU REEDTGERIA PLATERIA JOIERIA	TAR SENSE SUC DE RAIM MOSTRE NO HI HA RES COM EL CREU MALALT EL MEU CONSELL
TARRAGONA Carreer de la Unit- 2 ETOUVRE Objectes per a regals JOIERIA, PLATERIA, BISUTERIA, RELOTGERIA, ORFEBRERIA	Les onduacions més belles Les fa el FERRUQUER CASELLAS Els malats es guariren amb la FARMACIA BERTHAN Vinga greix! Fora marines! compreu pe a la FLECA ESPLUGAS. Per vestits fets i per fer amau a CASA MATE

NOTICIARI

- Cada diumenge seguidament després de la missa d'infants, ensenyança de la doctrina cristiana.
- Funció catequística: tindrà lloc a dos quarts de set del dia 14, segon diumenge d'agost, a la parròquia de la Sma. Trinitat amb exposició de S.D.M., rosari, meditació i plàtica.
- El primer divendres de mes es veié molt concorregut. Acabaren els nou primers divendres, els infants: Manolita Alemany Clavé, Carme Martí Vidal, Lluïsa Riba Iraeta, Joan Solé Montalà, Josep Mª Felip Torrents i Joan Verdura Aguilà.
- El dia 15 de juliol morí, havent rebut els S.S. Sacraments, a la edat de 13 anys, l'alumne del Casal Catequístic, Josep Mª Gras i Gras. Al seu enterrament assistí una bona representació del Casal. Enviem als seus pares condol i prometença d'oracions.
- Al protector del Casal Catequístic i digne mestre nacional, Sr. En Lluís Dols se li ha practicat una delicada operació. Li desitjem un ràpit alleujament.
- Es troba ja restablerta de la seva malaltia, la nena Maria del Carme Puig Rodriguez.
- Han arribat a la nostra redacció, les revistes: "L'àngel" de Mataró i "El Camí" de Santa Coloma de Queralt. Amb gust establím el canvi.
- Bateigs durant el mes de juliol: Dia 3- Carme Gual Montané, Juli Gomez Vidal. Dia 17- Joan Alabart Buzom, Modest Nuet Mendoza. Dia 21- Mª Clara Recasens Solanes. Dia 24- Josep Mas Ilaubrich i Carme Sauné Gallofré.
- Tots els diumenges a dos quarts de deu es continua dient la missa d'infants amb humilia apropiada als nens i nenes que hi assisteixen.

EL SENYOR SECRETARI

ENQUESTES D'INFANTS

El firmament sortí tot estrellat perquè era nit d'alegria. (Dolors Segura)

Al bell punt de les dotze de la nit a Betlem eugué un estel. Era el Mesies promès. (Balbina Senta)

Passaven els àngels molt contents tirant cònt tot el món i dient: - "Glòria in excelsis Deo". - (Teresa Rovira.)

Els moixonets anaven voltant cap al cel. (C. Pascual) Es sentia molt soroll d'ales perquè n'estava n plè. (Balbina Sentandreu.)

Una estrella acompanyava els Reis Magues que adorar Jesús. (R. Ramon.)

Els sants Reis volien adorar a l'Infantó com a Rei de Reis, home i Salvador. (A. Santiveri)

El Nen tremolava de fred mentre els Reis l'adven. (Montané.)

Vingué un àngel i digué als pastors: - A Betlem nascut els Rei dels cels i de la terra. - I de se da els pastors van marxar i quan es posaven en ca digueren al rabadà. - I tu, què li portaràs? - El no en va fer cas. (Josep Rofes.)

Els dimonis estaven neguitosos de pensar que havia nascut per obrir les portes del cel i que gent es convertiria i perdrien molts parroquians. (Boronat.)

A l'infern els banyetes es mossegaven les ungles de ràbia. (Araceli Sentandreu.)

ENQUESTA DEL NUMERO VII

Premi

M'agrada el Portal de Betlem, perquè, com que Sant i la Mare de Déu no els van voler en cap casa pogueren refugiar-se en un bon lloc on va néixer el Nen Jesús que si no s'hauria mort de fred a les afores. - Jo vull ésser portal del bon Jesús i tenir-lo dintre cor sempre que vagi a combregar i donar-li alè com a bou i la mula, amb les oracions i amb el cor ben net de tot pecat i plè de roses de la gràcia.

Accèssits: Teresa Camps, Antònia Verdura i Balbina Sentandreu.

EL PARE NOEL

ELS nens de França, els Reis de l'Orient no els porten coses. En compte dels tres Reis, el dia de Nadal passa per casa dels qui són bons minyons, a fer-los florir l'arbre, un vell que duu una barba blanca com un esquinç llicu de beirinat: el Vell Papà Noël. - Es veu que Melcior, Gaspar i Baltasar no poden dar l'abast, per tots els nins del món, que no passen per França. I hi envien, uns dotze dies abans que ells baixin a rosseguir els balcons de tantes terres, el Vell de les barbasses que els faci florir a l'arbre joguets i llepolies. - Però els nens de Catalunya hom d'estar més contents: el col ens tracta millor, puix que no és un niscotger, sino els mateixos Reis que baixen de puntetes a omplir-nos la sabata, a la claror d'aquell Estel de la cua llarguissim que els guia pel camí com un gosset de llum. Perquè, ni que les nostres malifetes no haguessin merescut més que uns terrosos de carbó, qui serà el dematí de Reis en tra no senti el clopet com un ranc celestial?

EL PESSEBRE de PANT FRANCESC

SEMPRE va ésser un infant, el bo de Sant Francesc: Quan el posaren a la menjadora igual que el bon Jesús, com quan un àngel li foradà les mans amb els claus, com qui clavés l'agulla a dues papallones. - Se l'estimava, el Nen Jesús, el Pobrissó! En dir el nom de Betlem, la veu li tremolava, prima i dolça, com el belar d'una cabreta: -Be...tlem! Be...tlem! - L'any 1323, per la nit de Nadal, Francesc volgué tenir un Pessebre de bona veritat. Fèu preparar una cova dins el bosc, a Grèccio; amb una menjadora i una mula i un bou de bo de bo, igualque a l'Establia. - Sota els estels ardents, abans de mitja nit, Francesc hi anà amb tots els seus freres i devots amb mil ciris encesos, que ni una processó de formiguets d'or. - I, perquè no hi faltés res, Jesús es va aparèixer de bona veritat damunt la palla nua,...

La Parròquia de la Sma. Trinitat que començava, temps era temps, a Tarragona, el sant costum de fer pessebres, vol retre aquest humil tribut d'amor a Sant Francesc, l'infant, que, havent estat l'autor del primer dels pessebres de la terra,

quan amb dos bastons secs -l'un per arquet, l'altre per violí - féu música a l'infant, va restar allí extasiat, i en fou també la colossal primera figureta.

CANÇÓ DE NADAL

EL INNOCENT

sobre una melodia popular.

Per un Infantó
nat en una balma,
fan degolliar els nins
de tot un reialme,
son primer joquet,
all serà la palma.

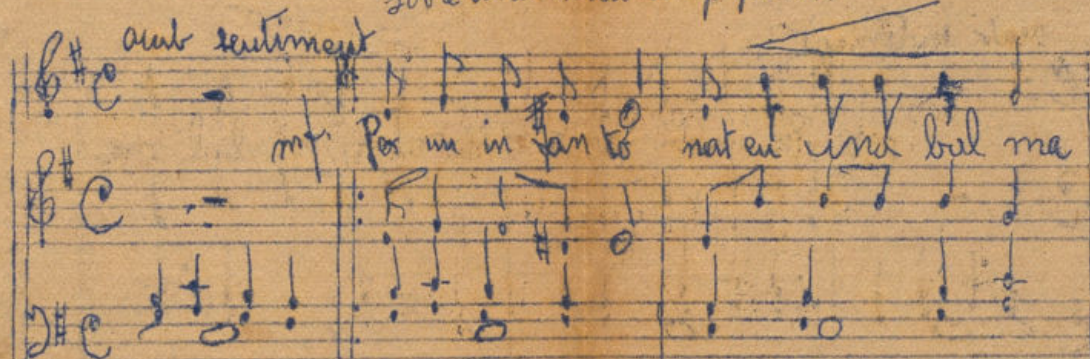
Els soldats del rei
van obrint les portes.
Com de testos bells
dolces flors collertes,
penjen dels bressols
criatures mortes.

No sabent encara
gota de Doctrina,
els encèn l'esclat
de la Llum divina.

Fan que si a Jesús
quan llur cap s'inclina.

Al malvat de rei!
Com els cors endoles?
Miraran al cel
les mantes soles,
i els lleus núvols blancs
els creuran bandoles...

Mes el cor de nins
canta una nadala.
Auri vol d'ocells,
qui el seu goig iguala?
Pugen fins al cel
al primer cop d'ala.

Miguel Meléndez, Jr.

CONVERSEN DE LES FIGURETES

PESEBRE

Nº

-Sentiu? Em sembla que ja vénen per a treure'ns del pessebre i tornar-nos a la capsa...
-Ho sento, però no hi veig. Els ulls em fan ja pampallugues...
-Es que les figuretes de pessebre som com la gent dels pòls, només tenen a l'any un dia i una nit. El dia mentre som al pessebre. La nit, des que altre cop ens desen al caixó...
-Adhuc fora el caixó, passats els Reis jo m'antenebriria. Quan es van apagant els cant de joia nadalenca, ni que em posessin tot el sant dia al sol, no es filtraria ni un sol raig per les meves ninetes.

-Sí, sí! Cada Nadal, que emmadeix, és com un ciri que s'apaga, en la nostra ànima. Cantar, sobretot per Nadal, és una llei de resplendir.

-Mai no ens movem, però ara semblàvem vives. Se'ns tornaran a enfosquir els ulls i ens enramparem totes. I en lloc de sol, només ens caurà sobre nosaltres la blancor grisa de la pluja.

-Ja estic veient als homes com diran: -Vos si en deuen ser d'infelices, aquestes figuretes! Tot l'any iguals, sense mudar de posició; l'una, amb la gerra al braç, l'altra amb el fus i la filosa, l'altra amb el feix al coll... Llesquen el pa sense acabar la llesca. Traguen el porró sense eixugar-lo mai; miren l'Àngel del cel sense abaixar la vista mai...
-Però em sembla que cap de vosaltres no voldriu baratar-vos per un home de bona veritat, dels que belluguen!

-O no! Si els homes ens compadeixen, és perquè no han vist la llum del Portal. Ells es creuen que per a ésser feliç s'ha de canviar de lloc i de treball.

-I en canvi, quan hom es troba amb Déu, no és natural que s'entri en èxtasi? Perquè ells només miren la terra, no es queden enrampats! Afortunats de la llum, ¿com gosarien moure's i no aguantar-se fins l'alb?

-Nosaltres, ni que dins d'un caixó, oferirem tot l'any al Nin les nostres pobres presentalles.

-Els homes brandaran, però estaran distracts; nosaltres, quietes, estarem atents. Ells molts camins arrencaran la mà; nosaltres, d'ran sempre. Ells s'enorgulliran i oblidaran, tal volta, Déu; nosaltres, constantment tan infelices, l'adorarem sense parar...

-Però totes les Figuretes tancades a l'armari de manarom al bon Jesús pels nostres pecadets, els homes, la gràcia que la Mort vingui a enrampar-los per sempre més quan, en la millor hora del seu viure, ni que cresteu tegin sobre el món amb front coronat d'or, s'inclinin com nosaltres, i adordin un infant...

La joia NADANNO

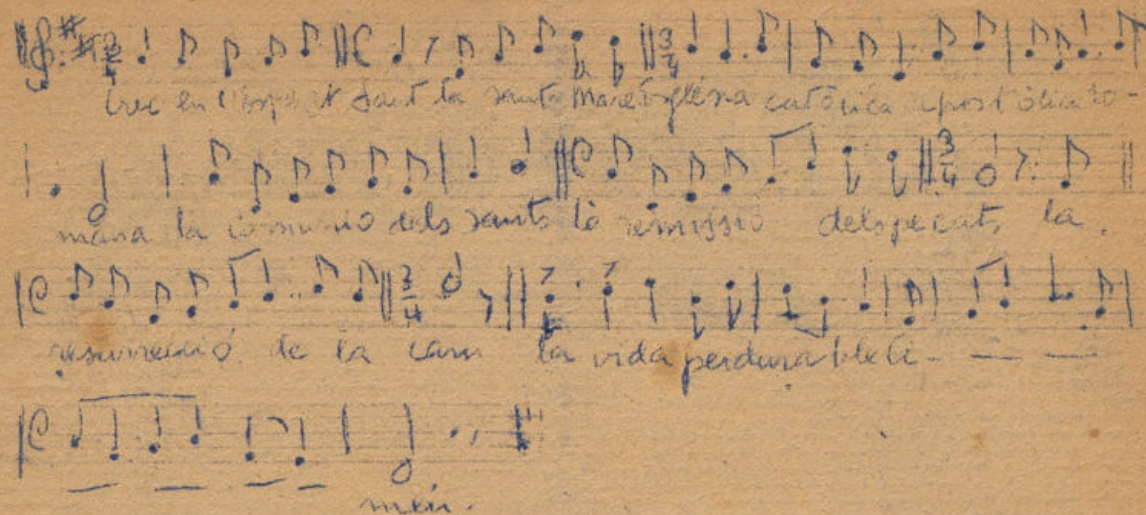

LES CASETES. Els altres dies tenim una alegria d'ésser casetes! Quan els estadants han de sortir i anar-se'n al de fora, nosaltresensem: Que bé que estem, essent cases! No ens cal caminar pens ni posar-nos cines al coll i ajupir-nos sobre la terra per a treballar.- Però avui!! Què no donariem per tenir peus i poder-nos moure i anar amb ls homes a Betlem!

EL BOU. -Es ben trist, tammateix, haver estat sempre bèstia solament! Acostumat a fer només que mums!, com podré avui capaç de dir belles paraules? - Però aquest Nin és tan bo! Sembla que em digui: -Mira. Si vols ser un bou ben bo, no t'espantis. El fum calent dels teus torrassos, Jo l'amaré talment com si en fessis encens.

EL RABADA. Les altres nits sonava el flaviol de cara a les estrelles que dansaven. Aquesta nit el sono de cara a una claror divina que surt per les escletxes del Portal. Diuen que a Betlem, no hi vull anar! Totxos! Que no ho veuen que ~~però~~ ho dic de tanta joia perquè els canes no m'aguanten?

E L C R E D O

Un dia Jesús estava passejant amb els apòstols quan els digué: -Aneu per tot el món, prediqueu l'Evangelí. Bategeu a tothom en nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant. Aquell qui creurà en Mi, se salvarà, més aquell que no creurà, es condemnarà. Però abans de marxar convingueren el CREDO fent cada u dels apòstols la seva part. Aquestes parts totes es dirigeixen a Déu i a les tres Persones. Abans de marxar convingueren el CREDO, per a ensenyar tots la mateixa doctrina i a l'ensens per a que els fideis tinguéssim com un senyal per a diferenciar-nos dels heretges.

Antoni ALEU.

"EL QUE FEU A UN D'AQUESTS PETITS, A MI M'HO FEU."

Als
INFANTS publicaria tots els dibuixos, versos, acudits, contes, historietes, endevinalles, etc. que els petits lectors li envien i que a judici del Director, s'ho mereixin.
Adreça: INFANTS, Nat. 14, 2.

Una vegada era un senyor marquès que va agafar tanta afició a les bèsties, que va arribar a l'extrem de fer menjar a taula dotze gats que tenia, cosa que feia molta malícia al majordom.

Un dia el marquès va haver d'anar a fer un viatge i va deixar encarregat al majordom que cada dia dinés a taula amb els dotze gats. Quan va ésser l'hora de dinar, va posar plat per als dotze gats i els va fer asseure i ell va agafar un garrot i va dir:—"En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant—" i va allargar garrotada als dotze gats i tots van apretar a córrer. Cada dia va repetir la mateixa operació fins que va arribar el marquès i el majordom li va dir:—"Senyor! El que vosté té, no són gats: són dimonis—" I el marquès ho va voler veure. Va arribar l'hora de dinar i el majordom li va dir:—"Jo tinc el costum de beure la taula..." I el marquès ho va fer. Encara els gats no van sentir que el marquès deia:—"En el nom del Pare..." tots van apretar a córrer i es va convèncer que tenia dotze representants d'en Fanyeta. I va manar que matessin tots aquells gats amb la qual cosa va donar un gran gust al seu majordom.

Així, infants, si nosaltres beneïssim la taula abans de menjar i reséssim al començament de les obres més principals del dia, faríem marxar del nostre costat tots els rals esperits.

Per l'adaptació, Agustí QUASCH.

INFANTS inaugura avui la seva pàgina d'Esports. El Casal vol donar a l'Esport totes les consideracions que com a esbarjo i en-vigoriment,—perquè no també dels petits?—li corresponen. Avui podem començar aquesta secció amb una notícia bomba. Una persona protectora del Casal que vol ocultar el seu nom, ens ha ofert una magnífica copa perquè sigui disputa da en un Gran Torneig entre equips infantils que se subjectin a les condicions que el Casal cregui convenients; les quals condicions han estat publicades íntegres en LA CRUZ del dimarts, dia 29.

I el Casal ha cregut oportú establir per al Torneig COPA CASAL CATEQUÍSTIC DE LA SSMA. TRINITAT, Edat dels jugadors: que no arribi als tretze anys. Durada dels partits, una hora amb descans a la mitja part. El torneig tindrà dues voltes. Els jugadors hauran de portar-se correctament en obres i paraules, sota pena de desqualificació. Els organitzadors es reserven el dret de fer jugar els contraris del seu equip al camp del Casal. No hi haurà goal average. Els resultats dels partits així com el Calendari, seran publicats per LA CRUZ. Els partits començaran després de la Missa d'Infants.

Donos, a la lluita!!! *La netes Agudame*

El que falta al CASAL

- 1.- Un piano (volem dir 12'50 cada més per llogar-lo.)
- 2.- Una tauleta per a la màquina d'escriure.
- 3.- Un armari o llibreria per la biblioteca.
- 4.- Animes generoses que aviat ens permetin esborrar els tres números anteriors.

AVÍS: L'administrador agrairà als subscriptors d'INFANTS que no hagin pagat encara l'almoïna promesa, que ho facin com més aviat millor.

EL JOG DE MUTS.

No hem descobert cosa millor que els jocs de muts, per a ensenyar als infants la Història Sagrada i vides de sants. Són una adaptació del joc popular, "el rei parlar", inventada pels mateixos infants del nostre Catecisme. Es fan així: Es divideixen, els nens o nenes, tants a cada partit, dirigits per un rei. Separadament l'un de l'altre, cada partit prepara

la representació d'un passatge bíblic (o de la vida d'un sant). Cada infant representa un paper determinat, en la divina comèdia en que actuarà. Es llei de joc estricta que ningú no pot dir ni un mot, en escena. Representa primer, el partit a qui ha tocat per sortir i els de l'altre partit van a fer d'espectadors. El rei és el que diu oficialment què representen. Pot demanar l'ajut dels seus. Si als tres cops no ho encerta ha perdut i torna a representar el partit vencedor. Si endevina, ha d'explicar aleshores, l'escena representada i el catequista aprofita l'oportunitat per a fer les preguntes morals o dogmàtiques avinentes. Els avantatges pedagògics d'aquest joc són molts. L'infant, primerament s'acostuma a dominar-se (no pot parlar) i a subjectar-se als moviments que són del cas. Fixa, a més, l'atenció. Desenvotlla les facultats imaginatives i memoratives en gran manera. Ha de coordinar els seus actes amb els dels altres i això li facilita el sentit de l'ordre i el tracte social. A més, les escenes que entren pels ulls, hi resten amb molta més facilitat. És d'una candorositat i emoció molt altes, veure per entre els corriols del nostre Casal, la fila muda

d'infants que ara dansen, ara batallen, ara s'inclinen reverents, ara mengen pa de pedres amb plats de fulles de figuera de moro i fan passar pel davant de l'espectador la creació dels primers pares i els somnis de Josep i el naixement de Jesús i el prendiment de l'Hort... Fins i tot, el Diluvi universal i l'incendi de les ciutats de Pentàpolis! Fulles de rosella tirades des de dalt d'un marge sobre dotze infants asseguts, figuren les llengües de foc que davallen sobre els apòstols i la Verge, al Cenacle. Nens que van arronçant les espatlles i avancen lentament, són els dromedaris d'Eliezer. Mans alçades i en moviment darrera una mata remoguda, representen les flames de l'esbarzer ardent de Morià...

Els infants s'entusiasmen tant d'aquest joc, que ells mateixos es porten Històries Sagrades i busquen passos difícils d'endevinar, desconeguts, a vegades, dels mateixos catequistes...

PRESENCIA

Salve, salve, salve...
Lliri o gessamí?
La natura balba
l'ha pogut collir.

Pura, pura, pura...
Qui blanqueja el món?
Aguaiten l'altura:
ja la neu no es fon.

Pia, pia, pia...
Fervorosament
la tardor copia
tant recolliment.

Dolça, dolça, dolça...
O si maternal!
Va creixent la molca
fina de Nadal.

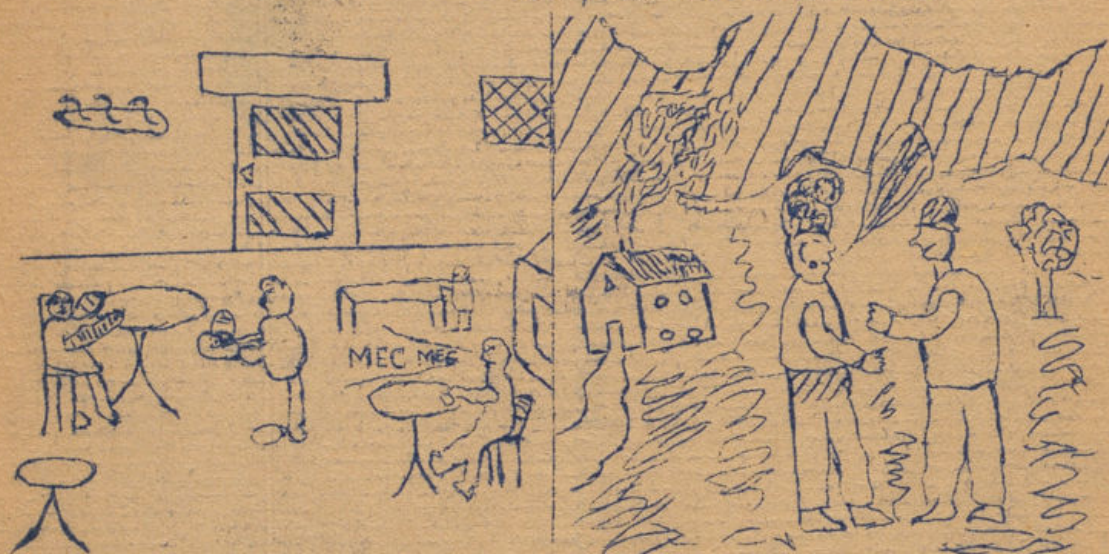
Miquel Melendres, pvre.

Sense

(continuació)

malícia

Per Francesc Montané.

Com un auto el politree
tot el dia: -mec, nec, mec...

-Com, Peret, vos reneguen?
Massa fenta, mal conreu!

-Ai, perdoni la brutícia. L'amo, encés com una vespa
Es que ho fem sense malícia! se'n rumia una de crespà.

Catecisme

nocturn

Avui, dia 1 de desembre, amb l'ajuda de Déu començarà la nostra parròquia el Catecisme nocturn diari per a nens i nenes que han fet o bé que es preparen a fer la Primera Comunió.

L'hora de començar serà cada dia a les 6 del vespre, però caldria tenir en compte el repartiment que s'encix: Els dilluns, dimecres i divendres els nens aniran a l'es-

glèsia (dependències) i les nenes a la Redacció (Batzarret, 14, 2^a, abadia).

Els dimarts, dijous i dissabtes s'invertirà l'ordre: els nens aniran a la Redacció i les nenes a l'església.

Els dissabtes després del Catecisme hi haurà confessors a l'església.

Els dissabtes després del Catecisme Els infants que vagin a l'església (dependències) tindran una mica més de mitja hora de Catecisme de memòria i explicat i Història Sagrada. Després, mitja hora més de jocs rítmics.

Els dies de Redacció, el temps estarà dividit també en dues parts la primera de les quals serà un dia dibuix, l'altre, solfa i cançons i l'altre escènica. Les nenes tindran un dia de labors. La segona part serà destinada a esbargiment: un dia, jocs de taula (loteria, parchis, etc.), l'altre, titelles i l'altre Pathé Baby.

Per a poder assistir a la Redacció serà necessària l'assistència del dia anterior a l'església.

LLUM I VERITAT

Hem vist el primer número de la revista del Catecisme de sant Joan de Tarragona titulada: Llum i Veritat. Té vuit pàgines grans, a dues tintes i conté una secció per als catequistes i una altra per als infants. Tot està molt bé i suposa molt de zel. INFANTS correspon amb tota efusió la salutació afectuosa que Llum i Veritat dirigeix a la Premsa; i li desitja llargs anys de vida i bells grapat de fruit.

NOTICE

Ed. Angelo Secretari

Vet aci que no ens podem assemblar pas del tot al bon Judas. No tenim els cent dracmes a la butxaca. No hi fa res. Posem als nostres llavis la pregària. Al nostre cor l'encens de la mortificació. Quin sacrifici més acceptable!

Estimem els nostres morts, pensen en els nostres morts, sobretot en més de novembre que l'Església els dedica amb la missa de requiem. Son al Purgatori. Al Purgatori es pateix i nosaltres podem portar-hi consol.

sol. Combreguem, oim la santa Missa, preguem, fem pe-
tits sacrificis pels difunts.

Ningú parla tan bé com una mare.
La millor mare es la Santa Església.

I Ella ens diu:
"Pensament sant i saludable es
pregar pels difunts per a que dels
pecats siguin absolts."

(Dibuixos de Matilde SIMO.)

Abigail Fernald

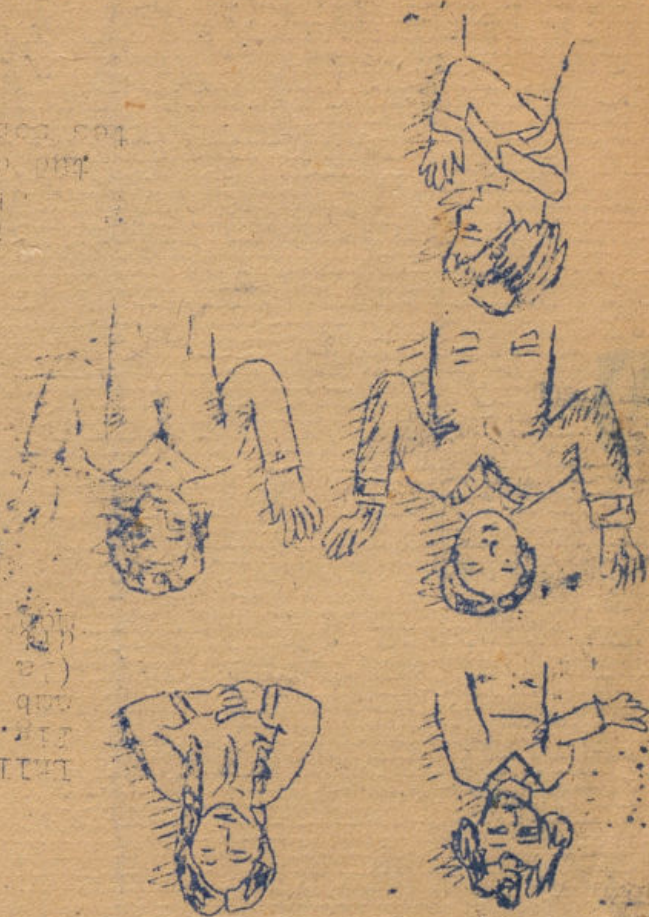
ELS MEUS COLOMINS

Jo tinc uns coloms
massa dolentets,
que sempre que ponen
trenquen els ouets;
i una colomina
que si no li posen
el menjar a la boca,
prompte es moriria.
Si llegint això
saps cap solució
(no, la de matar-los!)
digues-la, lector.
Jo t'ho pagaria
amb una oració.

Berta SALOM.

THE
GATE CHURCH AND
MANAGEMENT

Quin és el "colmo" d'un acte de policia?

END OF VOLUMES.

Te manec i ho es aixada.
 No es me ja i serveix pel tip.
 N'hi ha les basses i a l'assa...
 Puntia, xutia, emici!

trobarien a la Sagrada Escritura personatges que es
diguessin Jesús, Josep i Maria, i no fossin de la Sagrada
Família?

VIRGIL DE LA VERGE

Supplir aux lettres des filles de les parantes suivantes:
P---a, a---r, m---t, p---c---s,
s---a.

ANÈCDOTES DEL CASAL

UN PETIT DIALEG

Què té d'estrany que l'agulla més xica sigui capaç de fer el brodat més fi? De vegades en els infants veiem coses que prou voldriem veure en les persones grans.

Mireu aquest diàleg entre una nena de les nostres d'uns vuit anys i un dels pares de la Doctrina:

-Combregues molt sovint, filleta?

-Cada dia.

-I què li dius, al bon Jesús?

-Que jo no el deixaré mai sol...

Les ondulacions més belles
les fa el PERRUQUER CASELLAS

...
Els malalts es guariran
amb la FARMACIA BERTRAN

...
Vinga greix! Fora marfagues!
Compreu pa a la FLECA ESPLUGAS!

...
Per vestits fets i per fer
aneu a CASA MALE.

Si, oberts en algun desas-
tre
haguéssiu de ser cosits,

veniu; No cuso vestits,

més caso la pell. Sóc

SASTRE.

(Metge operador de l'Hos-
pital.)

AQUESTA REVISTA HA ESTAT TIRADA EN UNA MAQUINA MULTICOPISTA

" GESTETNER "

un lliri

L. Reyes

Jo cantaria un lliri
vestit de castedat
-ho paperina blanca,
fanal il·luminat! -

Si el vent mou l'aigua mansa
del brolladô on es nat,
sembla una vela llunya
enmig la tempestat.

Si el sol vola amb les ales
ardents de tant d'esclat,
amb l'embudet magnífic
s'omple de claredat.

Si canta una campana
que es posa esbojarrat!
Tritlleja d'alegria
amb el badall daurat...

Jo cantaria un lliri
vestit de castedat
D'amor l'emplenaria
i en l'aire l'alçaria
pel brindis a l'Amat.

Miquel Melendres i Rué, pvre.

Lletra:
mm. Miquel Melendrós Tor.

L'oreneta

Música:
mm. Salvador Riera Tor.

alegrament

A munt a munt hi ha el bon Déu — A vall a vall hi ha el ha munta a pren a ni ma d'ir

fant — l'e xem ple de lo re ne — ta Per viure ben a prop del Cel — fa el

niu so ta ten la de — ta ro — d' ^{creixent} bert com un cor fe — rit per una sa ge — ta

creixent

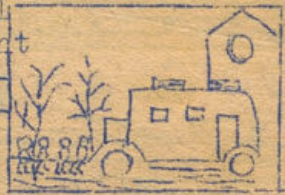
EXCURSIO A MONTSERRAT

Sortírem de Tarragona a tres quarts de cinc del matí cap als Pallaresos, Secuita, Argilaga, Vis-
tabella, Brafim, Vilardida, Aiguamúrcia, Carol i
més pobles que no recordo. Després varem veure

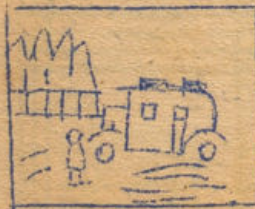

un pont molt antic, el
varem passar pel damunt
i ja ens trobarem a I-
gualada. Allí esmorza-
rem i el senyor Casa-
novas i el Ribà varen

anar a una farmàcia a

buscar aiguanaf i trigaren molt. Arribaren i
marxarem cap a Montserrat. A mig camí, "Panne"!
i vam tenir d'estar parats tres quarts. Torna-
rem a marxar cap a Montserrat i arribarem sense
passar-nos res més, gracies a Déu. Arribats allí,
varem veure a Mn. Miquel i ens va dir que el P.
Abat no ens podia rebre perquè havíem arribat
massa tard. No digueren la Missa d'infants i ens
vam tenir de quedar a l'Ofici. Després ens retra-
taren i vam anar a veure el cambril de la Verge
on hi ha un escolanet que no més s'alimenta de

l'aire del cel. Allí
ferem la visita a la
Mare de Déu. Després
veiérem els ex-vots
i reliquies dedicades
a la Moreneta, ens

INFANTS

Any I

Núm VIII

estant a
Betlem s'
escaigué que es compliria
a Maria els dies de l'infan-
tament. I donà a l'Àngel el seu
primer primogenit i l'enfaixà
amb bolquers i el reclinà sobre
un pessebre perquè no hi havia, a
la posada, lloc per a ells.

I en aquella mateixa comarca es-
taven uns pastors vigilant durant les
vetlles de la nit vora dels seus ra-
mats.

I un àngel del Senyor es parà prop d'
ells i la claretat del Senyor resplandí
al seu voltant i temeren amb gran por. I
l'àngel els digué: "No temeu, heus ací
que us anuncio una nova, que serà de
gran joia per a tot el poble: que avui
és nascut per a vosaltres, a la ciutat de
David, un Salvador, que és el Crist Sen-
yor..."

I a l'instant s'ajuntà a l'àngel una
gran multitud de la milícia celestial,
beneint Déu i dient:

Gloria a Déu en les altures i a la te-
rra pau als homes de bona voluntat."

E. Romagosa

SAREPTA-BETLEM

REN els temps del profeta Elies. Manava el rei Achab, el qual dolentot a més no poder. Mireu si n'era, que es birà d'esquena a Nostre Senyor. I s'en anà i serví Baal, un déu fals, i l'adorà.

El profeta Elies, indignat per les malifetes del rei Achab, el batejà en nom de Déu i li digué: "Vin el Senyor Déu d'Israel. Jo estic en la seva presència. No caurà-ro sada ni pluja del cel en aquests anys..." Tal dit, tal fet la sequedat s'estengué per tota l'amplada del regne. I amb la sequedat, la sed i la fam. Dels heroicos estralls en patí també el profeta.

Una dona vídua, però habitat a Sarepta, socorregué Elies amb les seves robeses. El profeta es quedà al seu a prop. En virtut de Déu obrà el miracle de fer inestron callos un cassó de farina i un cetrillet d'oli.

La vídua tenia un fillot. El temps passà i el fillot emmalaltí. Que malaltot estava! Arribà un moment que el fil del respir se li tencà i torçà el collot. Era molt. La pobre mare com plorava!

Elies, però, molt tranquil, li prengué el fillot de la falda i el posà demunt del seu llit.

S'estirà demunt del nen i s'encongí a la mica seva. Així tres vegades. I alçà el nen i digué: "Senyor Déu meu que torni et prego l'ànima d'aquest infant a les seves entranyes". Déu escoltà la veu d'Elies i l'infant resuscità.

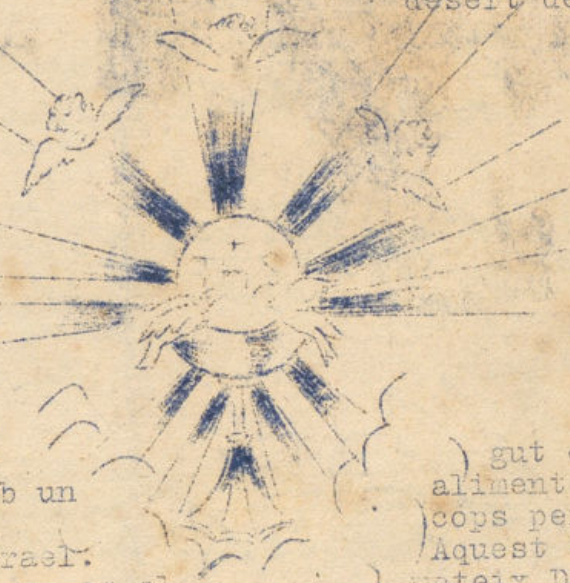
" "

Senyor per a menjar. I era una llavor com de cileandra blanc i d'una sabor com de mel". I li posaren de Els fills d'Israel menjà i esdevingueren naren valents pel Sin.

Tots nosaltres, infants, també som vaitgers que anem cap a la terra de promissió, cap a la Pàtria celestial. Quin llarg camí! Impossibilitat fóra, per les nostres ànimes,

suportar els tempestis i el cansament; però el Senyor ha tinra de reforçar-nos amb un lestial, de deó, mil damunt del manà d'Israel. un do de Déu. El nostre, es el el Déu EUCARISTIA. El manà testament, era menut i blanc.

el del Nou Testament. Tan petit i humil, tanca la grandesa infinita. Tan blanc, és solament un besllum de la puresa d'Aquell que amaga: El més formós entre els fills dels homes. El manà Eucarístic és el pa viu baixat del cel. Engreixem-nos d'aquest Pa! Neulits i magrissons, quantes ensopegades! Qui sap si fins caigudes de mort (Déu ens en guard!). Forts i valents, en canvi, grassos d'Eucaristia, quin delit per trescar! Quines correngudes tan lleugeres cap a la PATRIA!

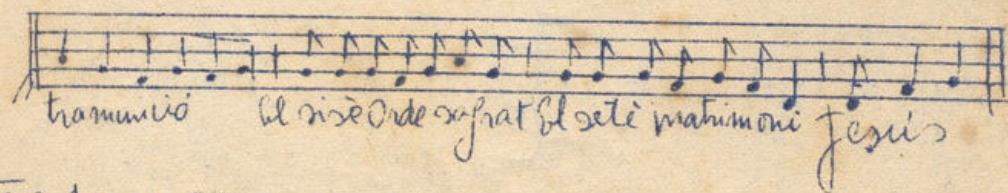
gut aliment co-cops per Aquest era mateix Déu: de l'Antic També ho és

(Dibuixos de Matilde SIMÓ)

Maria Teresa

CATECISME AMB MOVIMENTS

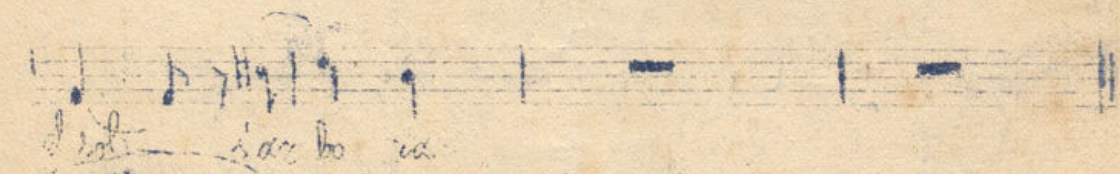
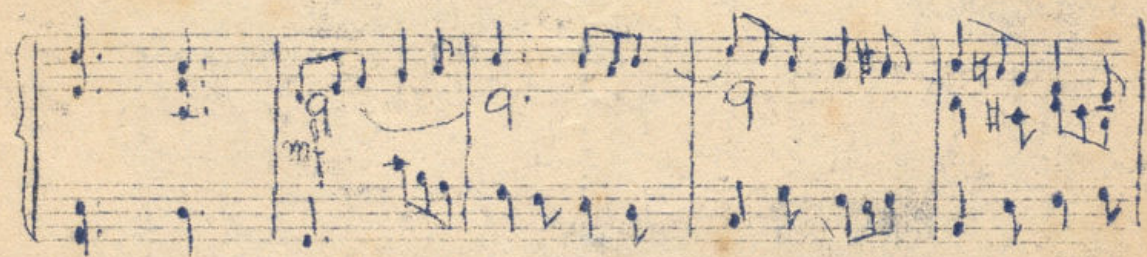
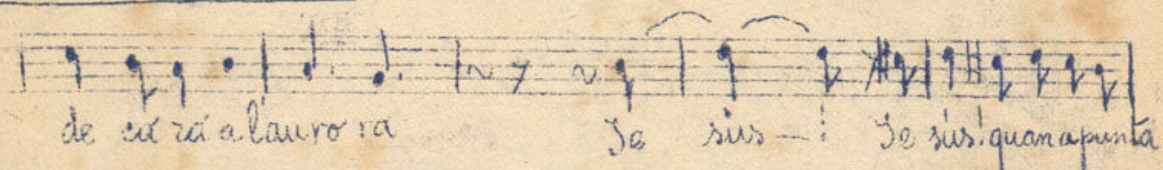
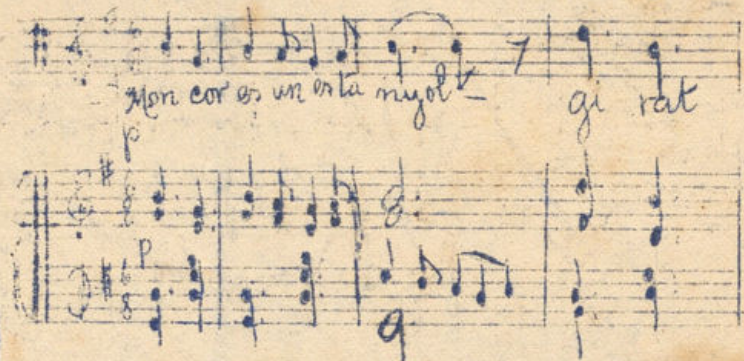
ELS SAGRAMENTS

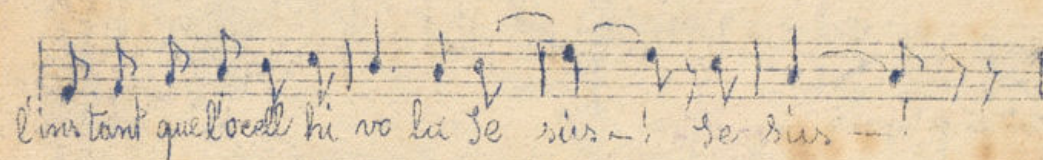
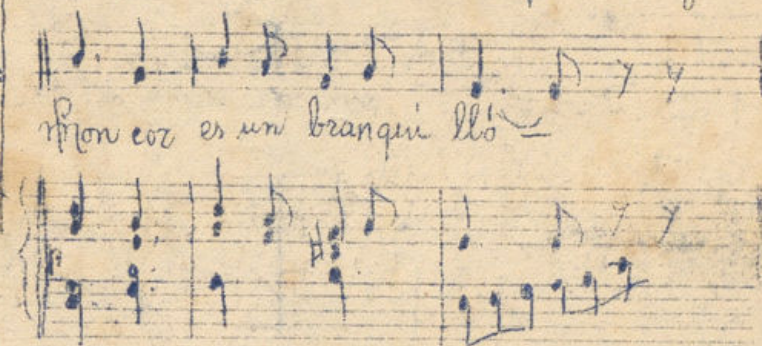
ELS SAGRAMENTS

Fig. 1.- Ensenya dos dits de la mà dreta i els cinc de l'esquerra. Fig. 2.- El puny clos de la mà esquerra fa de cap i la dreta fa acció de vessar l'aigua. Fig. 3.- Amb la dreta oberta es dona una bufetada. Fig. 4.- L'esquerra sobre el pit, amb la dreta fa com si es combregués. Fig. 5.- Amb la dreta fa la creu de l'absolució. Fig. 6.- Amb el dit gros de la dreta estesa fa acció d'ungir-se el front. Fig. 7.- Posa les dues mans planes de cara avall, com en la imposició sacerdotal. Fig. 8.- S'estreny les dues mans, com els núvis que es casen. Fig. 9.- Després de les figures 2, 4, i 3, es fa l'acció de la Fig. 9: s'ajunten les mans.

Balada de 1ª Comunió

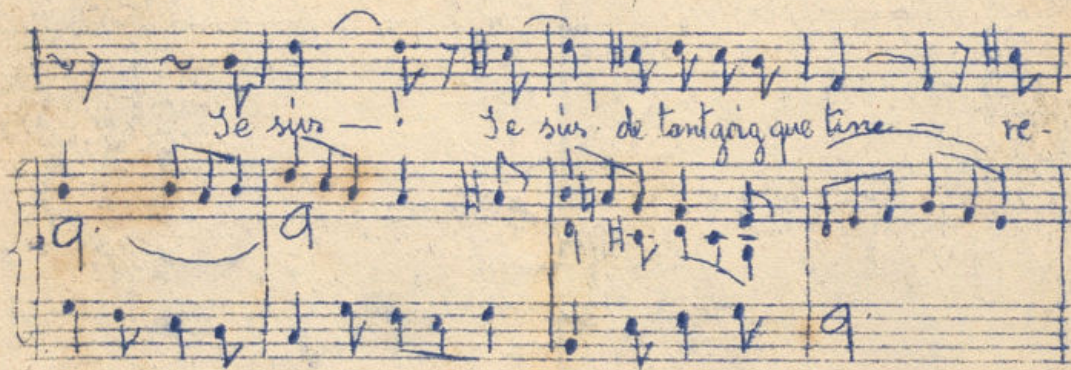
Lletra de Mn. Miquel Melendres
Música de Mn. Joan Serramon
Mestre de Capella de Girona

rine - que fa amo ro sa mu si ca

Se sus - Se sus de tant goig que tinc re -

pi ca

PAPALLONA BLANCA,
DESPENJAT ESTEL,
PARA'T A LA BRANCA
DEL MEU ALT ANHEL.
CASTA FLOR D'AURORA,
BORRALLÓ DIVI,
SI EL MEU COR T'ENYORA
CADA DEMATÍ,
EN LA DAVALLADA
PENSA SEMPRE EN MI;
QUE JO VULL MORIR
OFERINT A DEU
L'ÀNIMA COLGADA
D'UNA GRAN NEVADA
DE CELESTE NEU.

Miquel MELENDRES, pvre.

28 Camps R.

Les enquestes d'Infants

En mes varies assistències al Via-Crucis que se celebra en la parroquial església de la Trinitat, i en contemplar els quadres on és representada la Passió i Mort de Nostre Senyor Jesucrist, mon pensament em dicta la següent oració: "M'apena, Senyor, de veure com la ceguera dels mals cors es complau a aturmentar-vos ferament en vostra Passió sagrada. Mon Jesús, que ma pena és més gran quan contemplo el vostre Santíssim cos, clavat, basquejat i escarnit en la Creu. I vós, Jesús meu, i quant d'amor escampeu en demanar perdó per als vostres crudels butxins. Perdoneu-me Senyor, si jo alguna vegada puc haver-me semblat als crudels butxins, puix que prou em dol d'haver pecat, perquè jo vos amo més que totes les coses"

Mª Teresa Camps R.

Oh bon Jesús! Jo us prego que convertiu tots aquells descreguts que us persegueixen; a Vós i la nostra Santa Mare Església, esperant-no així de la vostra divina gràcia. També us prometo que ja mai més no vull tornar a ofendre-us, no fent cap mena de pecat. Així sia.

Balbina Jentandreu

T E N D A

de JOSEP Me FERRER
Tras Carnisseries, 17
(Cantonada carrer de Talavera)

OUS FRESCOS
I DEL PAIS.

VENTA. OUS

CREU MALALT EL MEU CONSELL
NO HI HA RES COM EL

MOSTELLE

SUC DE RAIM.

SENSE

FERMEN-

T A R.

JOIERIA, PLATERIA,

BISUTERIA, RELLOTGERIA,
ORTEBRERIA.

=====

OBJECTES PER A REGALS.

EL LOUVRE

Carrer de la UNIO, 2

TARRAGONA.

RELOTGERIA
PLATERIA
JOIERIA

ORIGAU

BAIXADA DE LA
MISERICORDIA, 14

TARRAGONA

INFANTS

Any I Num. VII

A CASETA!

A l'estiu -com que hi fa tanta fresca!- sembla que tot convida a nar al defora. Els ocells volen a grapats pels boscos i pels camps; les bestioles surten dels forats i brinquen i corren. La gent se'n va a la "vinça" i a la platja. Els infants juguen tothora pels carrers... Però, renoi quan ve l'hivern! Els ocells fredolics marxen cap a l'Àfrica, que encara hi fa calor; les serps s'entaforen als caus i es posen a dormir; la gent deixa les platges i les vinyes i els infants, moltes hores han de passar-les a la vora del foc... Sembla que tot crida: A caseta que fa fred!

Ah! Això mateix hem fet nosaltres; a l'estiu, qui na més gran escampadissa d'infants i de catequistes! Fins i tot l'animeta, qui sap si ha fugit massa del recolliment... Però ara, tornada la tardor i ben prop de l'hivern, el bon Jesús sembla que crida dins del cor: Apa, a caseta també! a la caseta de la Doctrina, a la caseta del recolliment. El Casal torna a correr; "INFANTS" surt altre cop; la Doctrina s'emplena altra vegada. Fins, per a més enfervorir-vos, avui obrim el Catecisme nocturn diari. Així a la vora del foc de l'Eucaristia, veurem passar, blanca més que no un lliri, la Immaculada Concepció. Els boscos i els camps, els transportarem a casa amb el pessebre i, xirois i alegrois, arribarem a Nadal en que fins les ovelles han de tancar-se al seu corral.

Doncs, a caseta...!

Les històries d' "INFANTS"

Judas Macabeu.

Cal poble d'Israel tingué guerres molt anomenades. Més o menys tota la seva història és ben plena de lluites. Guerra en temps de l'èxode contra els que barraven el pas per a arribar a Canaan. Guerra també a la terra promesa per a escombrar-la de tots els enemics de Déu que l'habitaven.

En un poble d'aquesta mena, la carrera d'armes era la més lluitada i més encara sabent que els capdells, els generals de l'exèrcit tenien quasi sempre l'assistència de Nostre Senyor. Qui podia ésser general, prou n'estava de content!

Però, està clar, tot el que és bo, sempre s'ha de merèixer, majorment en aquells temps que Nostre Senyor era tan prim-filat.

I vet ací que hi hagué un jueu anomenat Judes Macabé, el qual era molt bó. I Déu volgué que fos un dels herois de qui pogué ventar-se sense mentida el poble d'Israel. La seva valentia i els seus triomfs a la guerra, quina farrolla!!

Judas, però era tan compassiu com valent. Compassiu sobretot amb els que veia caure i morir en els camps de batalla. La seva història ens diu que després d'una carnisseria, "Judas, baró fortíssim, trameté dotze mil dracmes d'argent a Jerusalem perquè s'oferís un sacrifici pels pecats dels morts".

I bé, nosaltres que no hem d'ésser valents? Es clar que sí. Valents per a defensar causes justes: no per a donar pinyes sense to ni so, que aixó Judas no ho feia.

Siguem com el Macabéu, valents i compassius. Compassius, més que amb ningú, amb aquells que ja no són d'aquesta vida. Macabeus de dalt a baix!!

LA CARTA D'EN GUIU

Els infants del Casal se l'estimen amb tota l'ànima. Cada dia de redacció hom explica un bocinet de la seva vida, que fa riure tant i fa tornar tan bons minyons... Un dia fou llençada la idea: -Escrivim una carta a la seva mare, signada per tots els infants del Casal que han fet la Primera Comunió? -Tal dit, tal fet, Heu-vos-la ací traduïda de l'original francès:

"Estimada Senyora:

Som els infants del Catecisme més nombrats de Tarragona. Som amiguets d'en Guiu i la felicitem perquè és la mamà d'un Àngel.

Cada dia, a classe, demanem al Bon Jesús i a la Mamà del Cel que ens donin Sant Guiu, ben aviat, ben aviat.

Estaríem molt contents de tenir el retrat el seu fill que presidís la nostra classes i pensem: Que en ésser de bona, la mamà d'en Guiu! Segurament que ens enviarà un bonic record del seu estimat infant. Oi que sí?

I en Marc: ¿què fa? L'abracem molt fort. Es ben simpàtic, en Marc. No s'ha menjat pas la seva mamà. Guiu s'equivocà sortosament.

I el momnout. Per ell un petó. Un petó damunt del mateix morret. Ja has fet el teu paper "Mommout" Esser la joguina d'un sant, és una cosa molt bonica.

Vos, Senyora, rebeu els millors sentiments del nostre cor que us estima tendrament.

(Signen tots els nens i nenes del Casal)

Letra de Mn Melendres. Ter premi del
concurso de "Formació Catequística"

! Himne del Catecisme ! Música del Pdr P. Bonic Organista
de la Catedral de Saragossa

HIMNE DELS CATECISMES

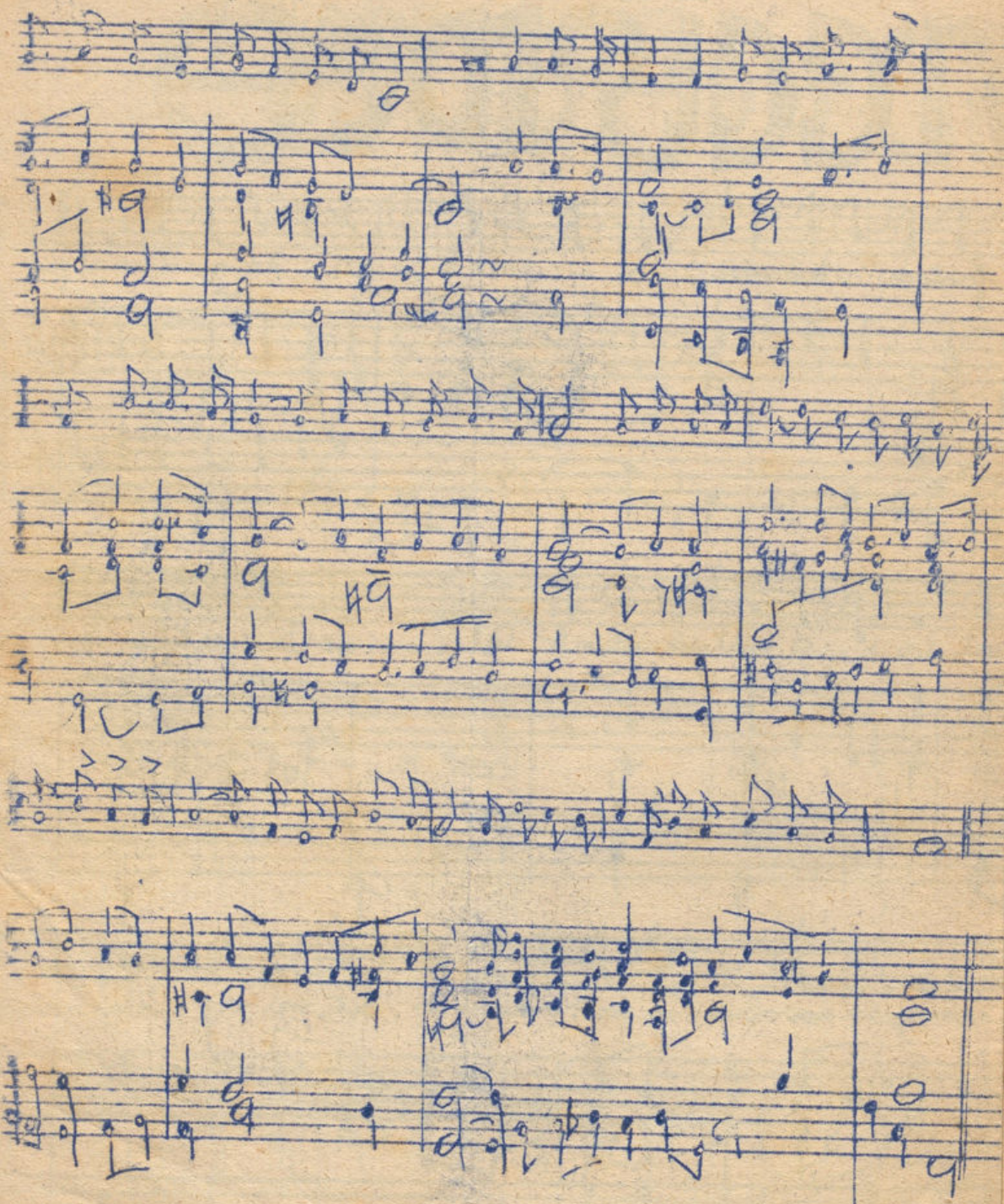
Slarg

A handwritten musical score for a hymn. The score is written on ten staves, with the first staff featuring a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The tempo marking 'Slarg' is written above the first staff. The lyrics are written below the staves, with some words in Catalan. The music is a hymn, characterized by its simple, melodic lines and harmonic accompaniment. The paper is aged and slightly discolored.

Amunt els cors - in-fants de la doc-tri-na - som els pe-tits - del gran ramat fi-

el - al Ca-te-cis-me o-m-ni-a ven-ti-vi-na - del Pa-re nos-tre A-mat que està en lo Cel es Déu ma-treix qui

veu en nostra pen-sa i ens o-tu-en-ta per ca-mins se-gurs i ens po-sa al cor - com u-na set im-men-sa

T E N D A
de JOSEP Me FERRER
Tras Carnisseries, 17
(Cantonada carrer de Talavera)

O U S F R E S C O S
I
D E L P A I S .

VENTA. OUS

GREU MALALT EL MEU CONSELL

NO HI HA RES COM EL

MOSTELLE

SUC DE RAIM

SENSE

TAP

FERRER-

JOIERIA, PLATERIA,
BISUTERIA, RELLOTGERIA,
ORFEBRERIA.

OBJECTES PER A REGALS.

EL LOUVRE

Carrer de la UNIO, 2.

TARRAGONA.

RELOTGERIA
PLATERIA
JOIERIA

ERICA

Baixada de la
MISERICORDIA, n° 14

TARRAGONA.

CALENDARI DOCTRINA

- 1.- DIJOUS
Casal a les tres de la tarda
Comença el Catecisme nocturn
a les 6 del vespre.
Nens, Redacció-Nenes, Esglesia.
Confessions a les 7 del vespre.
- 2- DIVENDRES (1er. Divendres)
A 2 quarts de vuit Comunió Ge-
neral. Missa aplicada per l'à-
nima de Rosa Gallardo.
C.N. Nens, Esglèsia-Nenes, Redac-
ció
- 3- DISSABTE
C.N. Nens, Redac.-Nenes, Esgl.
Funció per als Catequistes, a
les 7 del vespre.
Confessions.
- 4- DIUMENGE (Advent)
A la Missa de 7. Punt doctrinal.
Missa d'infants a 2 quarts de
deu. Casal al matí. Comença el
torneig "Copa CASAL"
Doctrina a les 3.
- 5- DILLUNS
C.N. Nens, Esgl.-Nenes, Red.
- 6- DIMARTS
C.N. Nens, Red.-Nenes, Esgl.
- 7- DIMECRES
C.N. Nens, Esgl.-Nenes, Red.
Confessions a les 7 vespre
- 8- DIJOUS
La Paríissima.
Missa Infants a dos
quarts de deu.
Casal al matí
- 9- DIVENDRES
C.N. Nens, Esgl.-Nenes
Red.
Es comença a fer el
pessebre a la Parrò-
quia.
- 10- DISSABTE
C.N. Nens Red.-Nenes-Esgl.
Confessions a les 7 vespre.
- 11- DIUMENGE (III Advent)
Missa Infants a dos quarts de
deu. Casal al matí. Segueix el
torneig futbolístic.
Doctrina a les 3.
- 12- DILLUNS
C.N. Nens, Esgl.-Nenes, Red.
- 13- DIMARTS
C.N. Nens, Red.-Nenes, Esgl.
- 14- DIMECRES
C.N. Nens, Esgl.-Nenes, Red.
- 15- DIJOUS
Casal a les 3 tarda
C.N. Nens, Red.-Nenes, Esgl.
- 16- DIVENDRES
Abstinència de Carn-Témporas
Nens, Esgl.-Nenes, Red.
Comencen les Quaranta Hores
de Casa Canals.
- 17- DISSABTE.
Abstinència de carn i dejuni
de Nadal anticipat.
C.N. Nens Red, Nenes, Esgl. Con-
fessions 7 vespre. 40 Hores
de Casa Canals.

LA PART DE LLENTIES

Moltes coses hi ha escrites, d'Esau i Jacob, fills d'Isaac i Rebeca, en els llibres de Nostre Senyor. Avui, però, entindré prou recontant-vos-en una: La gran badada d'Esau de vendre, per un plat de lleties, la seva primogenitura.

Esau era caçador destre, home del camp. Jacob, al revés, home justicier, que habitava en tendes.

Esau era, a més, el primogenit, el gran de casa, l'hereu. Com a hereu, doncs, havia de rebre, totes les benediccions i tots els cabals del pare.

Un dia Jacob, feiner i eixorivit, ajudava Rebeca en la tenda. Havia cuit un guisat de lleties, que hi cantaven els àngels. Arribà Esau del defora, molt fatigat, i tenia gana. Potser havia caçat tot el sant matí. Potser portava un penjoll de llebres i perdiu a l'esquena De res li servien, però, A la cassola, les hauria volgut ell!

"I digué Esau a Jacob: -Deixa'm menjar, et prego, d'això vermell tan vermell. I respongué Jacob: -Ven-me avui la teva primogenitura".

Esau, sense pensar-s'hi gens ni mica, escoltant tan sols la veu de la rateta que demanava pitança, digué: -En bona hora! Sigues tu el primogenit, tot t'ho dono, per aquest plat de lleties. "I Jacob donà a Esau, pa i guisat de lleties. I menjà i begué. Després s'alçà i partí. Així menyspreà Esau la primogenitura".

Ja us sento cridar tots: -Poca solta d'Esau! Badoc d'Esau!...

Calleu, però, no cri-dem tant: no sigui que algú ens senti i ens digui: -No feu, molts dies, vosaltres, el paper d'Esau? I doncs, per què el menyspreu?

M. Simó

Raó tindrien, Escolteu, sinó.

Com Esau, tots som primogènits: primogènits de les benediccions i dels béns del Pare Celestial consistents en aquest món, en la gràcia de Déu que se'ns dona cada moment que sabem menysprear les poques-soltes i els gustos mesquins que passen i moren com un buf de vent. I sovint, sovint... sense pensar-hi gens ni mica, ens decanten cap a aquestes coses que passen, i ens deixem perdre els tresors de la gràcia!

Un dia: El Bon Jesús ens espera en el Sagrari. El pare ens crida. -Que tou és, el lliit! Que dolces, les balduines de la son! Pau! tomben-nos-hi!-diem nosaltres. -Ja hi aniré demà, a combregar. I pels llençols, menys preem el tresor infinit que tanca una Hostia consagrada!

Un altre dia: La mentida puja a flor de llavis. Per una banda, el goig de l'excusa serà curt i d'un regust amarg. Per l'altra, hi ha el plaer sense mèrits, el premi a la veritat. Tant hi fa! Mentim. Altre vegada venim la primogènia per un plat de llençols...

No vulguem assemblear nos a Esau. No vulguem ésser curts com una cua de conill. Aprènquen a amidar, a mesurar, a sospesar. Si ho fan així no ens curarem mai, no deixarem mai les coses de nostre Senyor per les coses de la terra.

Maria Teresa

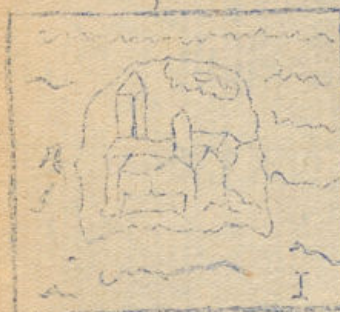
Subrroig de
Matilde Simó

HISTÒRIA DEL CASAL

(acabament)

Per Francesc Montaner, de 50 anys.

I - Seguint, doncs, la història del Casal, hem de conèixer que també lluma l'atenció, el fustre.

II - Després, cincé la diada dels Reis que va ser una cosa mai vista a l'agonia.

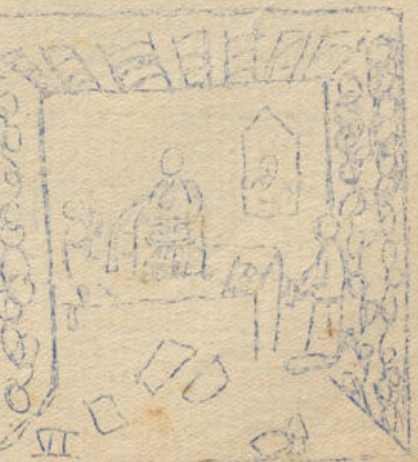
III - L'arribada dels nois de la joia de Claramunt, d'excurso: sortida a rebre'ls, conts, riques, etc. Els canes brillaven d'ulls negres.

IV - Vingué la diada de la Mena, morda del mico.

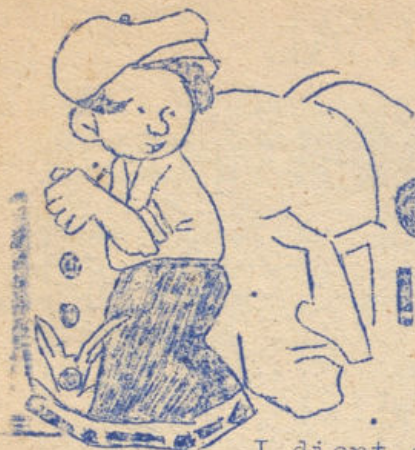

V - La vetllada del patronat, la riquíssima per a Tòthom.

VI - Amb tot, entre les coses del Casal, també inaugurada la Revista. La primera. Comuna també ha estat amb ferançes.

Es despedeix
F. Montaner

En Joan petit i En Joan gros

(Continuació)

I dient això, passà el mosso, que havia començat i En Joan, alçant-se el saludà:

-Que Déu el guard, i salut.

I se n'anaren.

En Joan Gros, feia una boca com una "pepa" de deu. I En Joan Petit:

-Escolta me la vols vendre, aquesta gorreta?

-Ca! Això sí que no! No en val pas pocs, de diners!

-Tant se val. Te'n dono tres-cents ulls de bou.

-Perquè ets tu, vaja!- Digué En Petit, embuxacant-se els tres-cents duros.

Després, En Joan Gros volgué anar a fer la provatura i entrà en una taberna. Allí es feu treure tot el bo i fillor que tenien i s'atipà com una sangonera. Quan es-igué ben fart saludà amb la gorreta i es disposà a marxar. Però la mestressa que no era llusca, li digué, mentre l'agafava per l'americana:

-Ep, senyor: són tres-centes pessetes.

I ell tot esvanit.

-Però, que no veu la gorreta?

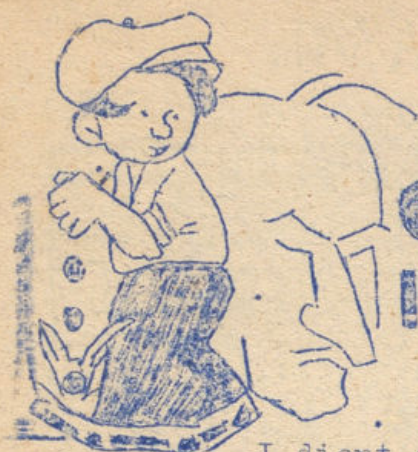
-Gràcies a Déu i a Santa Llúcia! Però el que no veig són les pessetes que ha fet de gasto!- li digué.

Es que V. no ho deu saber, doncs. Aquesta gorreta, veu? Serveix per a comprar el que vulguis sense pagar ni un euro, compren? Sols d'ensenyar-la, ja n'hi ha prou per a aixar satisfet tothom.

-Serveix per a comprar sense pagar? Doncs esperis un moment,- ella li digué i anà a cridar el seu home, que aparegué amb un garrot més alt que una canal.

(Continuarà)

PEPINELLA

En Joan petit i En Joan gros

(Continuació)

I dient això, passà el mosso, que havia començat i En Joan, alçant-se el saludà:

-Que Déu el guardi, i salut.

I se n'anaren.

En Joan Gros, feia una boca com una "pepa" de deu. I li que sí que diu a En Joan Petit:

-Escolta me la vols vendre, aquesta gorreta?

-Ca! Això sí que no! No en val pas pocs, de diners!

-Tant se val. Te'n dono tres-cents ulls de bou.

-Perquè ets tu, vaja!- Digué En Petit, embuxacant-se els tres-cents duros.

Després, En Joan Gros volgué anar a fer la provatura i entrà en una taberna. Allí es feu treure tot el bo i ellor que tenien i s'atipà com una sangonera. Quan es-igué ben fart saludà amb la gorreta i es disposà a marxar. Però la mestressa que no era llusca, li digué, mentre l'agafava per l'americana:

-Ep, senyor: són tres-cents pessetes.

I ell tot esvanit.

-Però, que no veu la gorreta?

-Gràcies a Déu i a Santa Llúcia! Però el que no veig són les pessetes que ha fet de gasto!- li digué.

Es que V. no ho deu saber, doncs. Aquesta gorreta, veu? Serveix per a comprar el que vulguis sense pagar ni un euro, compren? Sols d'ensenyar-la, ja n'hi ha prou per a aixar satisfet tothom.

-Serveix per a comprar sense pagar? Doncs esperis un moment, - ella li digué i anà a cridar el seu home, que aparegué amb un garrot més alt que una canal.

(Continuarà)

PEPINEJA

